

DECIZIA (UE) 2015/1585 A COMISIEI**din 25 noiembrie 2014****privind schema de ajutoare de stat SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [pusă în aplicare de Germania în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie]**

[notificată cu numărul C(2014) 8786]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾ și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

- (1) Prin intermediul unei plângeri primite în decembrie 2011, Comisia a fost informată că Germania a pus în aplicare ajutorul de stat în sprijinul energiei electrice din surse regenerabile și al utilizatorilor mari consumatori de energie („EIU”) prin plafonarea suprateaxei pentru finanțarea sprijinului acordat energiei produse din surse regenerabile, *EEG-Umlage* (denumită în continuare „suprataxa pe energia din surse regenerabile”).
- (2) Prin scrisoarea din 18 decembrie 2013, Comisia a informat Germania că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul CE cu privire la ajutoare (denumită în continuare „decizia de inițiere a procedurii”).
- (3) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la ajutorul în cauză.
- (4) Comisia a transmis informațiile Germaniei, căreia i s-a oferit posibilitatea de a răspunde; comentariile acesteia au fost prezentate prin scrisorile din 20 ianuarie 2014 și 14 noiembrie 2014.
- (5) Prin scrisoarea din 22 septembrie 2014, Germania a renunțat la dreptul prevăzut la articolul 342 din tratat, coroborat cu articolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1/1958 ⁽³⁾ privind adoptarea prezentei decizii în limba germană și a fost de acord ca decizia să fie adoptată în limba engleză.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI**2.1. Legea EEG 2012**

- (6) Legea EEG 2012 (*Erneuerbare-Energien-Gesetz/Legea privind energia din surse regenerabile*) a fost semnată la 28 iulie 2011 și a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012 ⁽⁴⁾. Acesta a fost modificată în mod substanțial de Legea EEG 2014 ⁽⁵⁾. Comisia a aprobat noua schemă de ajutoare care rezultă din modificarea substanțială la 23 iulie 2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ JO C 37, 7.2.2014, p. 73 și JO C 250, 1.8.2014, p. 15.

⁽²⁾ Conform notei de subsol 1.

⁽³⁾ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO Seria L, Volumul 1952-1958, p. 59).

⁽⁴⁾ Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG), astfel cum a fost modificată prin Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt, Part I, p. 1634 și prin Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 1754.

⁽⁵⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 1066.

⁽⁶⁾ Cazul de ajutor de stat SA.38632 (2014/N) – Germania: EEG 2014 – Reforma Legii privind energia din surse regenerabile (nepublicat încă în JO).

- (7) La primul nivel al sistemului instituit prin Legea EEG 2012, operatorii de rețea (în majoritatea cazurilor, operatorii sistemului de distribuție, „OSD”) sunt obligați să achiziționeze energia electrică produsă în cadrul propriei rețele din surse regenerabile de energie (denumită în continuare „energia electrică SRE”) și din gaze de mină (acestea sunt denumite împreună în continuare „energie electrică din surse regenerabile”). Prețurile de achiziție sunt stabilite prin lege (fiind denumite în continuare „tarife fixe”). În loc să solicite plata tarifelor fixe, producătorii de energie electrică din surse regenerabile și producătorii de energie electrică din gaze de mină au posibilitatea, de asemenea, să comercializeze energia electrică direct pe piață („comercializare directă”). În acest caz, aceștia au dreptul să obțină o primă de piață de la operatorul de rețea. Cuantumul primei de piață este, de asemenea, stabilit prin lege.
- (8) La cel de al doilea nivel, operatorii de rețea trebuie să transfere imediat energia electrică din surse regenerabile către proprii lor operatori de transport și de sistem („OTS”), în Germania existând patru astfel de operatori, care, la rândul lor, au obligația de a-i compensa pe operatorii de rețea pentru totalitatea costurilor rezultate din tarifele fixe și din primele de piață.
- (9) Legea EEG 2012 prevede, de asemenea, un mecanism de egalizare conform căruia sarcina financiară rezultată din obligația de cumpărare este repartizată între cei patru OTS, astfel încât, în cele din urmă, fiecare OTS va acoperi costurile unei cantități de energie electrică care corespunde unei cote medii de energie electrică din surse regenerabile comparativ cu cantitatea totală de energie electrică livrată consumatorilor finali în fiecare zonă deservită de OTS individual în anul calendaristic precedent (articolul 36 din Legea EEG 2012). Acesta reprezintă cel de al treilea nivel.
- (10) Operatorii de transport și de sistem sunt obligați să vândă energia din surse regenerabile pe piața la vedere. OTS pot face acest lucru individual sau împreună. Dacă prețul obținut pe piața la vedere nu este suficient pentru a acoperi sarcina financiară rezultată din obligația de cumpărare față de operatorii de rețea, conform legii, OTS au dreptul să solicite furnizorilor de energie electrică să plătească o cotă din această sarcină care este proporțională cu cantitatea de energie electrică livrată de furnizori consumatorilor finali. Cota trebuie să fie stabilită astfel încât fiecare furnizor de energie electrică să suporte aceleași costuri pentru fiecare kilowatt/h de electricitate livrat de acesta consumatorului final. Pentru plata acestei suprataxe se vor efectua plăți lunare în avans. Legea EEG 2012 desemnează în mod explicit această taxă pe care OTS o recuperează de la furnizorii de energie electrică ca reprezentând suprataxa pe energia din surse regenerabile [a se vedea articolul 37 alineatul (2) din Legea EEG 2012]. Cei patru OTS sunt obligați să indice toate plățile pe care le-au primit într-un cont comun EEG și să publice contul respectiv (articolul 7 din *AusglMechV* (?)). Acesta reprezintă cel de al patrulea nivel.
- (11) Cei patru OTS trebuie să stabilească împreună suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru anul $n + 1$ în octombrie (articolul 3 din Absatz 2 din *AusglMechV*). Metodologia pe care trebuie să o utilizeze aceștia și elementele pe care trebuie să își bazeze calculul sunt prevăzute în *Ausgleichsmechanismusverordnung* (*AusglMechV*) și în *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (*AusglMechAV* ⁽⁸⁾). Aceste texte juridice nu lasă nicio marjă de apreciere operatorilor de transport și de sistem. În special, articolul 3 din *AusglMechV* prevede următoarele:

„Articolul 3 – Suprataxa pe energia din surse regenerabile

- (1) Operatorii de transport și de sistem calculează suprataxa pe energia din surse regenerabile în conformitate cu articolul 37 alineatul (2) din Legea privind energia din surse regenerabile [și anume, Legea EEG 2012] într-o manieră transparentă după cum urmează:
1. diferența dintre veniturile estimate menționate la alineatul (3) punctele (1) și (3) pentru anul calendaristic următor și previziunile privind cheltuielile menționate la alineatul (4) pentru anul calendaristic următor; și
 2. diferența dintre veniturile efective menționate la punctul 3 și cheltuielile efective menționate la alineatul (4) la momentul efectuării calculului.
- (2) Suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru anul calendaristic următor trebuie să fie publicată până la data de 15 octombrie a fiecărui an calendaristic pe site-ul operatorului de transport și de sistem în formă agregată și trebuie să fie exprimată în cenți per kilowatt/oră furnizat consumatorilor; articolul 43 alineatul (3) din Legea privind energia din surse regenerabile se aplică în mod corespunzător.

(7) *Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009*, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 2101, astfel cum a fost modificat prin articolul 2 din *Gesetz vom 17. August 2012*, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 1754.

(8) *Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010*, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 134, astfel cum a fost modificat prin *Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013*, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 310.

- (3) Veniturile sunt:
1. venituri din comercializarea pentru ziua următoare și intrazilnică în conformitate cu articolul 2;
 2. venituri din suprataxa pe energia din surse regenerabile;
 - 2a. venituri din plățile în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) din Legea privind energia din surse regenerabile, cu condiția ca acest exercițiu de comparare în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Legea privind energia din surse regenerabile să prezinte un sold pozitiv pentru operatorul de transport și de sistem;
 3. venituri din dobânzile menționate la alineatul (5);
 4. venitul din decontarea energiei de echilibrare pentru grupul de echilibrare EEG; și
 5. venitul în temeiul articolului 35 alineatul (4) sau al articolului 38 din Legea privind energia din surse regenerabile.
- (4) Cheltuielile sunt:
1. tarifele fixe și plățile compensatorii în conformitate cu articolul 16 și articolul 35 alineatul (1) din Legea privind energia din surse regenerabile;
 - 1a. plata primelor în conformitate cu articolele 33 g sau 33i sau cu articolul 35 alineatul (1a) din Legea privind energia din surse regenerabile;
 - 1b. plăți în conformitate cu articolul 35 alineatul (1b) din Legea privind energia din surse regenerabile;
 2. rambursări în conformitate cu alineatul (6);
 3. plățile în contul dobânzilor menționate la alineatul (5);
 4. costurile necesare pentru decontarea tranzacțiilor intrazilnice;
 5. costurile necesare pentru decontarea energiei de echilibrare pentru grupul de echilibrare EEG;
 6. costurile necesare pentru elaborarea previziunilor pentru ziua următoare și a celor intrazilnice;
 7. costurile necesare pentru înființarea și exploatarea unui registru de instalare, cu condiția ca operatorilor de transport și de sistem să le revină obligația de a exploata un astfel de registru în temeiul unui decret adoptat în conformitate cu articolul 64e alineatul (2) din Legea privind energia din surse regenerabile.
- (5) Diferențele dintre venituri și cheltuieli sunt purtătoare de dobândă. Rata dobânzii pentru o lună calendaristică se ridică la 0,3 puncte procentuale peste media lunară a ratei dobânzii interbancare oferite la operațiunile în euro stabilită pentru aprovizionarea monetară pe o perioadă de o lună a destinatarilor principali din țările participante la Uniunea Monetară Europeană (EURIBOR).
- (6) În cazul în care există drepturi ca urmare a discrepanțelor dintre plățile lunare în conformitate cu articolul 37 alineatul (2) a treia teză din Legea privind energia din surse regenerabile și decontarea finală în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) din Legea privind energia din surse regenerabile, acestea trebuie să fie compensate până la data de 30 septembrie a anului care urmează finanțării.
- (7) La previzionarea veniturilor și cheltuielilor menționate la alineatul (1) punctul 1 în vederea calculării supratexei pe energia din surse regenerabile, operatorii de transport și de sistem pot lua în considerare o rezervă de lichidități. Aceasta nu poate depăși 10 % din diferența menționată la alineatul (1) punctul 1.”
- (12) Prin urmare, cei patru OTS stabilesc împreună suprataxa pe energia din surse regenerabile, pe baza previziunilor privind nevoile financiare pentru plata tarifelor fixe și a primelor, a previziunilor privind veniturile din vânzarea de energie electrică din surse regenerabile pe piața la vedere și a previziunilor privind consumul de energie electrică. De asemenea, o serie de venituri și costuri legate de gestionarea supratexei pe energia din surse regenerabile trebuie luate în considerare pentru calcularea acesteia. În 2012, suprataxa pe energia din surse regenerabile se ridică la 3,592 cenți/kWh. În 2013, aceasta a fost de 5,277 cenți/kWh. În 2014, suprataxa se ridică la 6,240 cenți/kWh.

- (13) De asemenea, din dispozițiile descrise în considerentul 11 rezultă că suprataxa pe energia din surse regenerabile asigură faptul că toate costurile suplimentare pe care operatorii de rețea și operatorii de transport și de sistem le suportă ca urmare a obligațiilor legale care le revin în temeiul Legii EEG 2012 față de producătorii de energie electrică din surse regenerabile și, respectiv, față de operatorii de rețea sunt compensate prin intermediul suprataxei pe energia din surse regenerabile. În cazul în care, într-un anumit an, veniturile din suprataxa pe energia din surse regenerabile depășesc costurile, surplusul este reportat în anul următor, suprataxa pe energia din surse regenerabile fiind redusă în mod corespunzător; în cazul în care există un deficit, suprataxa pe energia din surse regenerabile este majorată în mod corespunzător. Astfel de ajustări sunt automate și nu necesită nicio altă intervenție din partea legiuitorului sau a organului executiv.

2.2. Privilegiul privind energia electrică ecologică

- (14) În conformitate cu articolul 39 din Legea EEG 2012, într-un anumit an calendaristic, suprataxa pe energia din surse regenerabile este redusă cu 2 cenți per kilowatt/oră (ct/kWh) pentru furnizorii de energie electrică, în cazul în care energia electrică din surse regenerabile pe care aceștia o furnizează tuturor consumatorilor lor finali îndeplinește anumite condiții (așa-numitul *privilegiu privind energia electrică ecologică*).
- (15) Reducerea se acordă în cazul în care furnizorul a achiziționat energie electrică din surse regenerabile direct de la producătorii naționali de energie electrică din surse regenerabile în temeiul acordurilor de comercializare directă în sensul articolului 33b nr. 2 din Legea EEG 2012 (și anume, acorduri de comercializare directă, în cazul în care producătorii de energie electrică din surse regenerabile nu solicită sprijin în temeiul Legii EEG 2012) și în cazul în care cantitatea de energie electrică din surse regenerabile achiziționată atinge următoarele praguri:
- (a) cel puțin 50 % din energia electrică livrată de furnizor tuturor consumatorilor săi finali este energie electrică din surse regenerabile;
- (b) cel puțin 20 % din energia electrică este energie eoliană sau energie solară în sensul articolelor 29-33 din Legea EEG 2012.
- (16) Reducerea de 2 cenți/kWh se va aplica întregului portofoliului de energie electrică. Acest lucru înseamnă că, dacă 50 % din energia electrică a unui furnizor provine din surse convenționale de energie, în timp ce cealaltă jumătate din energia electrică a acestuia este energie electrică din surse regenerabile achiziționată în temeiul acordurilor de comercializare directă descrise în considerentul 15, furnizorul primește o plată de 4 cenți/kWh. Această plată pot fi transferată în parte sau în totalitate producătorilor de energie electrică din surse regenerabile.
- (17) În acest sens, Germania a explicat că furnizorii de energie electrică care solicită acordarea privilegiului primesc reducerea de 2 cenți/kWh pentru întregul portofoliu numai în cazul în care cel puțin 50 % din acesta este reprezentat de energie electrică din surse regenerabile. Pentru a evita sau a reduce la minimum riscul de a nu îndeplini cu puțin obiectivul de 50 % (caz în care toată suprataxa pe energia din surse regenerabile ar fi datorată pentru întregul portofoliu), furnizorii de energie electrică achiziționează energie electrică din surse regenerabile cu o marjă de siguranță, și anume peste cei 50 % necesari, ajungând uneori până la 60 %. În acest caz, pentru a calcula avantajul în materie de costuri care poate fi transferat eventual producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile obținută pentru întregul portofoliu, și anume 2 cenți/kWh, trebuie împărțită printr-o pondere mai mare a energiei electrice din surse regenerabile. De exemplu, pentru o pondere de 60 %, avantajul în materie de costuri care ar putea fi transferat nu s-ar ridica la 4 cenți/kWh, ci la numai 3,3 cenți/kWh. În medie, avantajul maxim care rezultă din *privilegiul privind energia electrică ecologică* a fost de 3,8 cenți/kWh în 2012, 3,2 cenți/kWh în 2013 și 3,9 cenți/kWh în 2014.
- (18) Pentru a determina gradul de discriminare potențială istorică în temeiul articolelor 30 și 110 din tratat, în vederea identificării unei soluții pentru aceasta, Germania a estimat că în perioada 1 ianuarie 2012 – 31 iulie 2014, și anume în perioada în care Legea EEG 2012 a fost în vigoare, importurile de garanții de origine corespunzătoare centralelor electrice EEG care ar fi fost eligibile pentru sprijinul acordat în temeiul Legii EEG 2012 s-au ridicat la 1,3 TWh.

An	2012	2013	2014
Importurile de energie electrică EEG eligibile însoțite de garanții de origine (în GWh)	519	283	547

- (19) Germania susține că, dacă toate importurile respective ar fi beneficiat de *privilegiul privind energia electrică ecologică*, la aproximativ 4 cenți/kWh, veniturile nepercepute în temeiul suprataxei pe energia din surse regenerabile de la furnizorii de energie electrică care achiziționează energie electrică s-ar fi ridicat la circa 50 de milioane EUR. Germania s-a angajat să investească această sumă în interconexiuni și proiecte europene în domeniul energiei.

2.3. Plafonarea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru întreprinderile mari consumatoare de energie

- (20) Legea EEG 2012 nu îi obligă pe furnizorii de energie electrică să transfere clienților suprataxa pe energia din surse regenerabile. Cu toate acestea, Legea EEG 2012 stabilește modul în care furnizorul de energie electrică trebuie să indice suprataxa pe energia din surse regenerabile pe factura de energie electrică, în cazul în care suprataxa pe energia din surse regenerabile este transferată. În practică, toți furnizorii de energie electrică transferă suprataxa pe energia din surse regenerabile în totalitatea sa.
- (21) Articolul 40 din Legea EEG 2012 limitează valoarea suprataxei care poate fi transferată de furnizorii de energie electrică utilizatorilor mari consumatori de energie: la cerere, *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* (denumită în continuare „BAFA”), o autoritate publică, va emite un act administrativ care interzice furnizorului de energie electrică să transfere valoarea totală a suprataxei pe energia din surse regenerabile unui utilizator final în cazul în care utilizatorul final este o întreprindere de producție cu un consum ridicat de energie⁽⁹⁾. Această dispoziție este denumită „norma de compensare specială”, *Besondere Ausgleichsregelung* (denumită în continuare „BesAR”).
- (22) Articolul 40 din Legea EEG 2012 prevede că această limitare vizează reducerea costului energiei electrice pentru întreprinderile respective în scopul de a menține competitivitatea internațională a acestora, în măsura în care acest lucru este compatibil cu obiectivele stabilite de Legea EEG 2012 și limita impusă continuă să fie compatibilă cu interesul utilizatorilor de energie electrică în ansamblu.
- (23) Articolul 41 alineatul (1) din Legea EEG 2012 limitează suprataxa pe energia din surse regenerabile sub rezerva următoarelor condiții:
- (a) energia electrică achiziționată de la un furnizor de energie electrică și utilizată de întreprinderi a însumat cel puțin 1 GWh în exercițiul financiar precedent;
 - (b) ponderea costurilor energiei electrice care urmează să fie suportată de întreprindere la valoarea adăugată brută a fost de cel puțin 14 % în exercițiul financiar precedent;
 - (c) suprataxa pe energia din surse regenerabile a fost transferată întreprinderii în exercițiul financiar precedent;
 - (d) întreprinderea a fost supusă unui audit energetic certificat (această condiție nu se aplică întreprinderilor al căror consum de energie electrică este mai mic de 10 GWh).
- (24) Conform regulii generale prevăzute la articolul 41 alineatul (3) nr. 1, suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie va fi plafonată treptat după cum urmează:
- (a) consum de până la 1 GWh: niciun plafon – toată suprataxa pe energia din surse regenerabile;
 - (b) consum cuprins între 1 GWh și 10 GWh – 10 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile;
 - (c) consum cuprins între 10 GWh și 100 GWh – 1 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile;
 - (d) consum de peste 100 GWh – 0,05 cenți/kWh.
- (25) În cazul în care consumul unui utilizator mare consumator de energie depășește 100 GWh, iar costurile sale de energie electrică reprezintă mai mult de 20 % din valoarea adăugată brută, diversele praguri descrise în considerentul 24 nu se aplică, suprataxa pe energia din surse regenerabile fiind limitată la 0,05 eurocenți/kWh pentru întregul consum de energie electrică al utilizatorului mare consumator de energie [articolul 41 alineatul (3) nr. 2].
- (26) Decizia BAFA nu este obligatorie numai pentru furnizorul de energie electrică, ci și pentru operatorii de transport și de sistem. Aceasta înseamnă că, în cazul în care BAFA a decis că un utilizator mare consumator de energie trebuie să îi plătească furnizorului său de energie electrică doar o suprataxă pe energia din surse regenerabile redusă, la rândul său, obligația utilizatorului mare consumator de energie electrică de a plăti OTS suprataxa pe energia din surse regenerabile este redusă în mod corespunzător. Acest lucru va fi luat în considerare atunci când OTS stabilește suprataxa pe energia din surse regenerabile. Orice litigiu privind decizia BAFA va fi adus în fața instanțelor administrative, întrucât decizia respectivă este un act administrativ. Prin urmare, astfel de decizii sunt, de asemenea, executabile imediat.

2.4. Planul de ajustare

- (27) Pentru a alina reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile la dispozițiile de la punctul 196 și următoarele din Orientările privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020⁽¹⁰⁾ (denumite în continuare „orientările din 2014”), Germania a prezentat un plan de ajustare.

⁽⁹⁾ Plafonul este acordat, de asemenea, întreprinderilor feroviare. Plafonul respectiv nu este examinat în cadrul prezentei decizii. Comisia își rezervă dreptul de a evalua articolul 42 din Legea EEG 2012 în cadrul unei proceduri separate.

⁽¹⁰⁾ JO C 200, 28.6.2014, p. 1.

- (28) Pentru întreprinderile care au beneficiat de BesAR, dar care au plătit mai puțin decât ar fi trebuit în conformitate cu normele prevăzute în secțiunea 3.7.2 din orientările din 2014 (în special criteriile de eligibilitate prevăzute la punctele 185, 186 și 187, precum și criteriile proporționalității prevăzute la punctele 188 și 189), suprataxa pe energia din surse regenerabile ajustată pentru 2013 nu trebuie să depășească 125 % din suprataxa pe care acestea au plătit-o efectiv în anul respectiv. Suprataxa ajustată pentru 2014 nu trebuie să depășească 150 % din aceeași valoare de bază, și anume din suprataxa care a fost plătită efectiv în anul 2013. Pentru a accelera recuperarea și întrucât datele privind consumul pentru anii în cauză nu sunt încă disponibile pentru toate întreprinderile vizate de recuperare, într-o primă etapă, Germania va utiliza consumul de energie electrică care a fost prezentat în cereri pentru a calcula o valoare de recuperare preliminară, care trebuie recuperată imediat pentru a îndeplini cerința Deggendorf⁽¹¹⁾. În a doua etapă, Germania va aplica datele privind consumul real pentru anii în cauză pentru a stabili sumele finale de recuperat și pentru a lua măsurile necesare în vederea asigurării recuperării sau a rambursării pe baza sumelor finale respective.
- (29) Începând cu anul 2015, mecanismul de ajustare va fi modificat. În conformitate cu articolul 103 alineatul (3) din Legea EEG 2014⁽¹²⁾, BAFA va limita suprataxa pe energia din surse regenerabile care trebuie plătită de utilizatorii mari consumatori de energie în anii 2015-2018, astfel încât suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru un anumit an X să nu depășească dublul suprateaxei pe energia din surse regenerabile plătită în exercițiul financiar care precedă anul de aplicare ($x - 2$). În timp ce suprataxa pe energia din surse regenerabile va fi ajustată în fiecare an, suprataxa care trebuie plătită în 2015 va fi plafonată la dublul suprateaxei din 2013, la fel precum suprateaxele din anii următori până în 2018.

2.5. Transparența, contul energiei din surse regenerabile și monitorizarea de către stat

- (30) O serie de sarcini de control, supraveghere și punere în aplicare au fost încredințate Agenției Federale a Rețelelor, *Bundesnetzagentur* (denumită în continuare „BNetzA”).
- (31) Producătorii de energie electrică EEG, operatorii de rețea, OTS și furnizorii de energie electrică sunt obligați să își pună la dispoziție reciproc datele necesare pentru punerea în aplicare corectă a sistemului EEG. Legea EEG 2012 stabilește în detaliu ce tip de informații trebuie transmise sistematic altor operatori și în ce perioadă a anului. Operatorii de rețea, operatorii de transport și de sistem și furnizorii de energie electrică pot solicita auditarea datelor de către un expert contabil.
- (32) Legea EEG 2012 instituie un organ de soluționare a litigiilor căruia Ministerul Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară i-a încredințat sarcina de a clarifica aspecte și de a soluționa litigiile dintre producătorii de energie electrică din surse regenerabile, operatorii de rețea, operatorii de transport și de sistem și furnizorii de energie electrică (*Clearingstelle*).
- (33) De asemenea, operatorii de rețea și operatorii de transport și de sistem au obligația, în conformitate cu Legea EEG 2012 și decretele de aplicare (*AusglMechV* și *AusglMechAV*) să publice anumite date pe site-urile lor (cantitatea de energie electrică din surse regenerabile achiziționată și prețul plătit). Operatorii de transport și de sistem trebuie să țină evidența tranzacțiilor efectuate în temeiul Legii EEG 2012, separat de restul activităților lor. Aceștia sunt obligați să țină o contabilitate financiară separată pentru toate fluxurile financiare legate de Legea EEG 2012, fiind necesar un cont bancar separat, gestionat în comun de către cei patru OTS, pentru toate cheltuielile și veniturile legate de Legea EEG 2012 (articolul 5 din *AusglMechAV*).
- (34) Operatorii de transport și de sistem au obligația de a publica pe un site comun, denumit „contul EEG”, veniturile totale lunare rezultate din vânzarea de energie electrică din surse regenerabile pe piața la vedere și din suprataxa pe energia din surse regenerabile și costurile globale (compensarea operatorilor de rețea și alte costuri legate de gestionarea sistemului). De asemenea, aceștia au obligația de a publica în prealabil previziunile privind suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru anul următor.
- (35) Legea EEG 2012 prevede obligația instalațiilor de a fi înregistrate la un organism public. Înregistrarea va reprezenta o condiție pentru acordarea dreptului de a beneficia de tarife fixe. Registrul în cauză nu a fost creat încă, dar a fost deja instituită o obligație separată care prevede înregistrarea instalațiilor solare și a instalațiilor de biomasă lichidă pentru ca acestea să beneficieze de tarife fixe. BNetzA gestionează registrul instalațiilor solare și *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* gestionează registrul instalațiilor de biomasă lichidă.
- (36) Operatorii de rețea și operatorii de transport și de sistem trebuie să transmită BNetzA detaliile pe care le primesc de la operatorii instalațiilor (locația, capacitatea de producție a instalației etc.), nivelul rețelei (de distribuție sau de transport) la care sunt conectate instalațiile, tarifele cumulate și individuale plătite instalațiilor, facturile finale trimise furnizorilor de energie electrică și datele necesare pentru a verifica exactitatea cifrelor furnizate în acest mod. Furnizorii de energie electrică au obligația de a comunica BNetzA cantitatea de energie electrică furnizată consumatorilor și conturile finale. De asemenea, BNetzA are competențe de audit în ceea ce îi privește pe

⁽¹¹⁾ Cauzele conexe T-244/93 și T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf/Comisia, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽¹²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, Part I, p. 1066.

proprietarii instalațiilor de energie electrică din surse regenerabile, monitorizând modul în care operatorii de rețea și OTS și-au îndeplinit obligațiile.

- (37) Operatorii de transport și de sistem trebuie, de asemenea, să transmită BNetzA date detaliate referitoare la instituirea suprataxei pe energia din surse regenerabile. În special, aceștia trebuie să furnizeze date privind intrările diferitelor venituri și cheltuieli care sunt utilizate la calculul suprataxei pe energia din surse regenerabile, articolul 7 alineatul (2) din AusglMechV.
- (38) Cei care beneficiază de o plafonare a suprataxei pe energia din surse regenerabile trebuie, la cerere, să furnizeze toate informațiile necesare Ministerului Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară pentru a-i permite acestuia să evalueze dacă obiectivele prevăzute la articolul 40 vor fi îndeplinite.
- (39) BNetzA i s-a încredințat responsabilitatea de a asigura că:
- operatorii de transport și de sistem comercializează pe piața la vedere energia electrică pentru care se plătesc tarife fixe în conformitate cu normele aplicabile (și anume AusglMechV);
 - operatorii de transport și de sistem determină, stabilesc și publică valoarea suprataxei pe energia din surse regenerabile în mod corespunzător;
 - operatorii de transport și de sistem percep în mod corespunzător suprataxa pe energia din surse regenerabile de la furnizorii de energie electrică;
 - tarifele fixe și primele sunt percepute în mod corespunzător de operatorii de rețea de la OTS;
 - suprataxa pe energia din surse regenerabile este redusă numai pentru furnizorii de energie electrică care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 39.
- (40) În ceea ce privește determinarea suprataxei pe energia din surse regenerabile, BNetzA are numeroase competențe de punere în aplicare și sarcini legate de diferitele elemente de cost și venit pe care OTS le poate include în calculul suprataxei pe energia din surse regenerabile. În primul rând, BNetzA are competența de a stabili, de comun acord cu ministerele competente ⁽¹³⁾, normele pentru determinarea elementelor care sunt considerate venituri sau cheltuieli pentru instituirea suprataxei pe energia din surse regenerabile și a ratei dobânzii aplicabile. Pe această bază, BNetzA a detaliat în continuare în AusglMechAV tipurile de costuri care pot fi luate în considerare. În al doilea rând, BNetzA trebuie să dispună de toate elementele și documentele relevante pentru calculul suprataxei pe energia din surse regenerabile. În al treilea rând, BNetzA poate solicita informații suplimentare, inclusiv conturile [articolul 5 alineatul (3) din AusglMechAV]. În cele din urmă, operatorii de transport și de sistem au obligația de a demonstra acuratețea și necesitatea anumitor elemente de cost, înainte ca acestea să poată fi luate în considerare la calculul suprataxei pe energia din surse regenerabile [a se vedea, de exemplu, articolul 6 alineatul (2) din AusglMechAV].
- (41) BNetzA are competența de a furniza instrucțiuni operatorilor de transport și de sistem și de a elabora formulare standard pentru datele pe care OTS trebuie să i le transmită.
- (42) De asemenea, BNetzA are competența de a stabili condiții, de comun acord cu Ministerul Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară, cu privire la comercializarea energiei electrice din surse regenerabile de către operatorii de transport și de sistem pe piața la vedere și de a stabili stimulente pentru cea mai bună comercializare posibilă a energiei electrice. Acest lucru a fost realizat prin intermediul AusglMechAV.
- (43) BNetzA are competențe de punere în aplicare a legii. De exemplu, BNetzA poate să emită ordine, în cazul în care operatorii de transport și de sistem nu stabilesc suprataxa pe energia din surse regenerabile în conformitate cu normele [a se vedea articolul 38 nr. 5; articolul 61 alineatul (1) nr. 2]. De asemenea, BNetzA poate să stabilească nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile. Articolul 6 alineatul (3) din AusglMechAV prevede că diferența dintre sumele colectate în contul suprataxei pe energia din surse regenerabile și nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile autorizat de BNetzA în conformitate cu o decizie executorie a BNetzA în temeiul articolului 61 alineatul (1) nr. 3 și 4 din Legea EEG 2012 constituie, de asemenea, fie venituri, fie cheltuieli în sensul articolului 3 alineatele (3) și (4) din AusglMechV. Contrar afirmațiilor Republicii Federale Germania, aceasta reprezintă dovada că BNetzA poate lua decizii executorii pentru corectarea nivelului suprataxei. Deciziile executorii au ca temei juridic articolul 61 alineatele (1) și (2), coroborat cu articolul 65 și următoarele din *Energie-wirtschaftsgesetz* (EnWG) ⁽¹⁴⁾, care sunt dispoziții ce permit BNetzA să ia decizii cu caracter obligatoriu aplicabile operatorilor privați. BNetzA poate, de asemenea, să impună amenzi [a se vedea articolul 62 alineatele (1) și (2) din Legea EEG 2012].
- (44) BNetzA este supusă anumitor obligații de raportare și trebuie să comunice anumite date Ministerului Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară și Ministerului Federal al Economiei și Tehnologiei, în scopuri statistice și de evaluare.

⁽¹³⁾ În conformitate cu articolul 11 din AusglMechV, BNetzA poate adopta regulamente de comun acord cu Ministerul Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară (în prezent Ministerul Federal pentru Mediu, Conservarea Naturii și Securitate Nucleară) și cu Ministerul Federal al Economiei și Tehnologiei (în prezent, Ministerul Federal al Economiei și Energiei).

⁽¹⁴⁾ Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 1970, 3621, astfel cum a fost modificat prin articolul 3 alineatul (4) din Gesetz vom 4. Oktober 2013, Bundesgesetzblatt, partea I, p. 3746.

- (45) Agenția Federală de Mediu, *Umweltbundesamt* (denumită în continuare „UBA”) menține registrul de evidență a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 15 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾. În acest sens, UBA este responsabilă de emiterea, transferul și anularea garanțiilor de origine.

3. DECIZIA DE ÎNȚIERE A PROCEDURII OFICIALE DE INVESTIGARE

- (46) La 18 decembrie 2013, Comisia a decis să inițieze procedura oficială de investigare, întrucât a considerat că Legea EEG 2012 constituia ajutor de stat atât pentru producătorii de energie electrică EEG, furnizorii de energie electrică beneficiind de *privilegiul privind energia electrică ecologică*, cât și pentru utilizatorii mari consumatori de energie electrică, exprimându-și îndoielile privind compatibilitatea ajutoarelor respective cu piața internă.
- (47) În ceea ce privește existența unui ajutor de stat, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că Legea EEG 2012 a implicat conferirea unor avantaje economice selective (i) producătorilor de energie electrică din surse regenerabile și gaz de mină, în special prin intermediul tarifelor fixe; precum și (ii) utilizatorilor mari consumatori de energie, prin reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile.
- (48) De asemenea, Comisia a ajuns la concluzia preliminară că avantajele respective au fost finanțate din resurse de stat, având în vedere în special (i) că legiuitorul german pare să fi introdus o taxă specială destinată finanțării sprijinului pentru producția de energie electrică din surse regenerabile, și anume suprataxa pe energia din surse regenerabile; (ii) că legiuitorul german și organul executiv au încredințat OTS gestionarea colectivă a suprataxei în conformitate cu normele stabilite de stat prin Legea EEG 2012 și regulamentele de punere în aplicare; și (iii) că OTS au fost monitorizați îndeaproape în gestionarea resursei respective.
- (49) În timp ce sprijinul pentru energia electrică din surse regenerabile a fost considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la posibilitatea ca reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile să fie considerată compatibilă în temeiul dispozițiilor tratatului, în special în temeiul articolului 107 alineatul (3) literele (b) și (c) din tratat.
- (50) În cele din urmă, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la conformitatea finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile acordat în temeiul Legii EEG 2012 cu articolele 30 și 110 din tratat, având în vedere faptul că, deși suprataxa pe energia din surse regenerabile a favorizat numai producția de energie electrică din surse regenerabile din Germania, aceasta a fost impusă, de asemenea, asupra consumului de energie electrică EEG importată de la producători care ar fi fost eligibili pentru sprijin în temeiul Legii EEG 2012 dacă ar fi avut sediul în Germania.

4. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (51) Părțile interesate au prezentat observații privind decizia de inițiere a procedurii și privind aplicarea orientărilor din 2014 la prezenta decizie în temeiul punctului 248 din orientările din 2014.
- (52) Majoritatea părților interesate au susținut că nu ar trebui să se considere că Legea EEG 2012 implică ajutor de stat, nici la nivelul producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, nici în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie. Acestea consideră că statul german nu a făcut decât să organizeze un sistem bazat pe plăți (succesive) între operatori privați în cazul în care aceștia utilizează resurse financiare proprii. În opinia acestora, simplul fapt că sistemul respectiv își are originea în legislația de stat (Legea EEG 2012 și dispozițiile de punere în aplicare), sau implicarea BNetzA, Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, UBA și BAFA, ale căror atribuții sunt așa-zis limitate nu poate modifica caracterul privat intrinsec al sistemului. Această analiză se bazează, în principal, pe hotărârile Curții în cauzele *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ și *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾. În cazul în care există un ajutor, părțile interesate susțin că acesta ar trebui considerat ajutor existent, având în vedere decizia Comisiei în cazul NN 27/2000 privind o schemă germană anterioară ⁽¹⁸⁾.
- (53) De asemenea, părțile interesate au susținut că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile este compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) sau al articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Legea EEG 2012 este descrisă de părțile respective ca urmărind un obiectiv dublu, de a sprijini dezvoltarea și producția de energie electrică din surse regenerabile și de a păstra baza industrială a Germaniei și a Uniunii. Părțile interesate susțin că orice ajutor acordat în temeiul Legii EEG 2012 reprezintă un mijloc adecvat și proporțional pentru atingerea obiectivului dublu respectiv. În orice caz, potrivit părților interesate, Comisia nu ar trebui să aplice orientările din 2014 în speță, întrucât o astfel de aplicare ar fi retroactivă. De asemenea, Comisia ar trebui să renunțe la recuperare pentru a proteja așteptările legitime ale beneficiarilor că ajutorul a fost acordat în mod legal.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

⁽¹⁶⁾ Cauza C-379/98, *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ JO C 164, 10.7.2002, p. 5.

- (54) În schimb, Asociația germană a consumatorilor de energie (*Bund der Energieverbraucher*), care inițial a înaintat o plângere Comisiei privind Legea EEG 2012, a susținut că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile constituie într-adevăr ajutor de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie și că reducerea aduce prejudicii întreprinderilor germane respective și consumatorilor care trebuie să plătească o suprataxă pe energia din surse regenerabile mai mare, fără a beneficia de reduceri similare. Asociația a afirmat, de asemenea, că reducerea nu poate fi considerată compatibilă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat. Aceste argumente au fost prezentate, de asemenea, de mai mulți cetățeni germani.
- (55) Argumentele prezentate de părțile interesate sunt abordate mai detaliat în secțiunea 7.

5. OBSERVAȚIILE GERMANIEI PRIVIND DECIZIA DE ÎNȚIERE A PROCEDURII ȘI OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR TERȚE

- (56) Germania atrage atenția asupra faptului că cea mai mare parte a părților implicate în sistemul instituit de Legea EEG 2012 sunt private, la fel precum în cauza *PreussenElektra*, și că părțile respective nu fac parte din administrația publică. Implicarea statului se rezumă la adoptarea legislației și la controlul strict al punerii în aplicare a acesteia. Se consideră că autoritățile publice implicate, în special BNetzA și BAFA, își respectă în mod strict atribuțiile limitate și nu administrează fonduri. Potrivit Germaniei, autoritățile respective nu dispun de o marjă de apreciere. De asemenea, Germania subliniază că suprataxa pe energia din surse regenerabile ca atare nu este stabilită de stat, ci se bazează pe un mecanism de piață, având în vedere că aceasta depinde de veniturile obținute din vânzările de energie electrică din surse regenerabile pe piața la vedere. În cele din urmă, Germania subliniază că Legea EEG 2012 nu impune furnizorilor să transfere suprataxa consumatorilor, ceea ce înseamnă că transferul este o chestiune legată de politica de stabilire a prețurilor a furnizorilor de energie electrică. De asemenea, niciunul dintre operatorii implicați în sistem nu are puteri speciale derivate din dreptul public; mai degrabă, aceștia trebuie să se bazeze pe instanțele civile pentru a pune în aplicare cererile de plată împotriva celorlalți operatori.
- (57) Germania a prezentat următoarele argumente juridice, care sunt similare celor prezentate de părțile interesate, și anume:
- absența avantajelor economice selective, pe motiv că sprijinul pentru energia electrică produsă din surse regenerabile îndeplinește criteriile hotărârii *Altmark* ⁽¹⁹⁾ și că reducerile acordate utilizatorilor mari consumatori de energie se ridică numai la o valoare care atenuează un dezavantaj existent al industriei germane;
 - absența resurselor de stat și a controlului din partea statului, ca urmare a faptului că situația *de jure* și *de facto* din Legea EEG 2012 nu este comparabilă cu situațiile examinate de Curte în cauzele *Essent* ⁽²⁰⁾ și *Vent de colère* ⁽²¹⁾;
 - faptul că, în cazul în care ar constitui ajutor de stat, plățile efectuate în temeiul Legii EEG 2012 ar constitui ajutor existent, având în vedere decizia Comisiei în cazul privind ajutorul de stat NN 27/2000;
 - compatibilitatea oricărui ajutor acordat cu piața internă pe baza articolului 107 alineatul (3) litera (b) și litera (c);
 - absența unei încălcări a articolelor 30 și 110 din tratat, având în vedere faptul că energia electrică din surse regenerabile nu poate fi comparată cu cea produsă pe plan intern, în special în contextul recente hotărâri în cauza *Ålands Vindkraft* ⁽²²⁾.
- (58) Argumentele Germaniei sunt examinate și infirmate în detaliu în secțiunea 7.

6. ANGAJAMENTELE PREZENTATE DE GERMANIA

- (59) Astfel cum s-a menționat anterior în considerentul 19, Germania a prezentat următorul angajament în ceea ce privește reinvestirea a 50 de milioane EUR în interconexiuni și proiecte europene în domeniul energiei:

„Pentru EEG 2012, o soluție globală ar putea fi concepută atât pentru Grünstromprivileg, cât și pentru aspectul menționat la articolul 30/110. Soluția ar consta în reinvestirea în interconexiuni și în proiecte europene similare în domeniul energiei a căror valoare estimată să se ridice la valoarea presupusei discriminări. Reinvestirea ar putea fi realizată în paralel cu desfășurarea proiectului în cauză. Pe baza cifrelor comunicate de Germania, reinvestirea ar trebui să se ridice la 50 de milioane EUR pentru perioada ianuarie 2012-iulie 2014. Din nou, Germania își asumă acest angajament prin garantarea menținerii poziției sale juridice (nicio discriminare).”

⁽¹⁹⁾ Cauza C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Cauza C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Cauza C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) De asemenea, Germania a prezentat următorul angajament privind planul de ajustare menționat în considerentul 27 și următoarele:

„Recuperarea [valoarea recuperabilă] în ceea ce privește o anumită întreprindere rezultă din diferența dintre costurile EEG relevante, astfel cum au fost stabilite în temeiul Orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (denumite în continuare «orientările din 2014») și a costurilor EEG stabilite în temeiul Legii EEG 2012. În această privință, planul de ajustare limitează plata care urmează să fie efectuată în temeiul orientărilor din 2014 la maxim 125 % (pentru anul 2013) și la maxim 150 % (pentru anul 2014) din plățile efectuate în anul 2013, în conformitate cu Legea EEG 2012. Sumele negative recuperate nu sunt luate în considerare.”

7. EVALUAREA AJUTORULUI

7.1. Existența ajutorului de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat

- (61) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de statele membre sau prin intermediul resurselor de stat sub orice formă care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre”.

- (62) Pentru a stabili dacă o măsură constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, Comisia trebuie să aplice următoarele criterii: măsura trebuie să fie imputabilă statului și trebuie să implice resurse de stat, trebuie să confere un avantaj anumitor întreprinderi sau anumitor sectoare care denaturează sau amenință să denatureze concurența și trebuie să fie susceptibilă de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre.

7.1.1. Existența unor avantaje selective care afectează comerțul și concurența

- (63) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că Legea EEG 2012 implica două tipuri de avantaje selective care afectează comerțul și concurența.

- (64) Primul avantaj a fost conferit producătorilor de energie electrică din surse regenerabile. Într-adevăr, Comisia a constatat că tarifele fixe și primele le-au garantat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile un preț mai mare decât prețul pieței pentru energia electrică pe care o produceau aceștia. Același lucru era valabil pentru comercializarea directă a energiei electrice din surse regenerabile care a conferit dreptul la reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile în temeiul articolului 39 din Legea EEG 2012, întrucât dispoziția respectivă permitea producătorilor de energie electrică din surse regenerabile să obțină un preț mai ridicat decât prețul pieței pentru energia lor electrică. Măsura a fost selectivă deoarece a adus beneficii numai producătorilor de energie electrică din surse regenerabile. De asemenea, piața energiei electrice fusese liberalizată, iar producătorii de energie electrică erau activi în sectoare în care existau schimburi comerciale între statele membre (considerentul 76 din decizia de inițiere a procedurii).

- (65) Al doilea avantaj constă în reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru anumiți utilizatori mari consumatori de energie în temeiul BesAR. Comisia a constatat că utilizatorii mari consumatori de energie din sectorul de producție au beneficiat de un avantaj deoarece suprataxa pe energia din surse regenerabile a fost plafonată. Articolele 40-41 din Legea EEG 2012 i-a scutit pe aceștia de o sarcină pe care ar fi trebuit să o suporte în mod normal. Într-adevăr, plafonul i-a împiedicat pe OTS și pe furnizorii de energie electrică să recupereze costurile suplimentare pentru sprijinul energiei electrice din surse regenerabile de la utilizatorii mari consumatori de energie. De asemenea, măsura a fost considerată selectivă, întrucât numai utilizatorii mari consumatori de energie din industria prelucrătoare puteau beneficia de aceasta. În cele din urmă, măsura este susceptibilă să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, întrucât beneficiarii erau producători de bunuri mari consumatoare de energie (de exemplu, producătorii de metale feroase și neferoase, producătorii din industria hârtiei, din industria chimică și producătorii de ciment) care erau activi în sectoarele în care existau schimburi comerciale între statele membre (considerentele 77-80 din decizia de inițiere a procedurii).

- (66) Germania consideră că nu există un avantaj economic, nici la nivelul producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, nici la nivelul utilizatorilor mari consumatori de energie care beneficiază de BesAR, din următoarele motive:

- (a) Se afirmă că producătorii de energie electrică din surse regenerabile nu beneficiază de niciun avantaj economic care rezultă din suprataxa pe energia din surse regenerabile ca atare, chiar dacă aceasta ar fi considerată o resursă de stat, întrucât tarifele fixe la care aceștia sunt remunerați sunt independente de suprataxa pe energia din surse regenerabile. Mai degrabă, suprataxa pe energia din surse regenerabile constituie numai o compensare a pierderilor suportate de operatorii de transport și de sistem. De asemenea, se susține că remunerația producătorilor de energie electrică din surse regenerabile îndeplinește criteriile hotărârii Altmark ⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, punctele 87-93. Criteriile Altmark au fost stabilite de Curtea de Justiție pentru a clarifica în ce condiții o compensare acordată de o autoritate publică pentru prestarea unui serviciu de interes economic general (denumit în continuare „SIEG”) poate fi considerată ajutor de stat în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat.

- (b) În ceea ce îi privește pe utilizatorii mari consumatori de energie, Germania susține că BesAR nu acordă un avantaj economic, ci mai degrabă compensează dezavantajul concurențial suferit de întreprinderile respective în comparație cu concurenții lor din alte state membre (care au costuri mai mici de finanțare SRE) ⁽²⁴⁾ și din țările terțe (care, în mare parte, nu se confruntă cu sarcini comparabile).
- (67) Unele părți interesate au contestat constatările potrivit cărora reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile constituie un avantaj economic susceptibil să denatureze concurența. Acestea au considerat mai degrabă că măsura a restabilit condițiile de concurență echitabile și competitive în Uniune, întrucât costurile energiei electrice industriale erau mai ridicate în Germania decât în altă parte. De asemenea, unele părți interesate au susținut că beneficiarii care consumă peste 10 GWh pe an suportă costuri financiare asociate auditurilor obligatorii privind eficiența energetică.
- (68) De asemenea, Germania și părțile interesate au contestat constatarea potrivit căreia avantajele economice sunt selective și susceptibile să afecteze concurența și schimburile comerciale, în special afirmând că BesAR se aplică tuturor întreprinderilor din industria prelucrătoare, indiferent de dimensiune. Unele părți interesate susțin că reducerile nu sunt selective, întrucât beneficiarii nu se află într-o situație comparabilă cu a altor întreprinderi, având în vedere că principalele criterii de eligibilitate sunt intensitatea electrică și consumul de energie electrică și dat fiind că întreprinderile mari consumatoare de energie electrică se confruntă cu un risc mult mai mare în ceea ce privește suprataxa pe energia din surse regenerabile decât întreprinderile care nu sunt mari consumatoare de energie electrică. De asemenea, părțile interesate susțin că, deși la prima vedere ar putea părea că suprataxele au fost reduse selectiv, acestea sunt inerente logicii și naturii sistemului de sprijin pentru energia electrică din surse regenerabile: fără reduceri, sprijinul pentru energia electrică din surse regenerabile nu putea fi finanțat, utilizatorii mari consumatori de energie relocându-se în afara Germaniei.
- (69) Argumentele prezentate de Germania și de părțile interesate nu sunt convingătoare.

7.1.1.1. Condiții de concurență echitabile între întreprinderile din diferite state membre

- (70) În primul rând, faptul că o întreprindere este compensată pentru costurile sau taxele pe care le-a suportat deja nu exclude, în principiu, existența unui avantaj economic ⁽²⁵⁾. Existența unui avantaj nu este exclusă nici prin simplul fapt că întreprinderile concurente din alte state membre se află într-o poziție mai avantajoasă ⁽²⁶⁾, întrucât noțiunea de avantaj se bazează pe o analiză a situației financiare a unei întreprinderi în propriul context *de jure* și *de facto*, în prezența și în absența măsurii respective. Cu toate acestea, dacă excludem impozitele și taxele, prețul energiei electrice pentru consumatorii industriali este, în medie, mai redus în Germania decât în celelalte state membre.
- (71) Tribunalul a reiterat recent principiul conform căruia existența unui avantaj trebuie evaluată indiferent de condițiile de concurență competitive și echitabile din alte state membre ⁽²⁷⁾. Tribunalul a constatat că însăși natura tarifului preferențial, și anume faptul că întreprinderii *Alcoa Trasformazioni* i-a fost rambursată diferența dintre prețul energiei electrice facturat de ENEL și procentul prevăzut de Decretul din 1995, este suficient pentru a concluziona că întreprinderea în cauză nu a suportat toate taxele care, în mod normal, ar fi grevat bugetul acesteia ⁽²⁸⁾. Tribunalul a concluzionat, de asemenea, că existența unui avantaj rezultă din simpla descriere a mecanismului de diferențiere a prețurilor, și anume un mecanism de compensare, care are drept scop exonerarea unei întreprinderi de la plata unei părți din prețul energiei electrice necesare pentru producerea de bunuri care sunt vândute pe teritoriul Uniunii ⁽²⁹⁾. De asemenea, Tribunalul a reafirmat ⁽³⁰⁾ principiul conform căruia ajutorul de stat trebuie evaluat independent și nu în funcție de obiectivele sale, cum ar fi remedierea concurenței insuficiente pe o anumită piață.
- (72) În mod similar, reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile acordată în temeiul BesAR îmbunătățește situația financiară a beneficiarilor prin scutirea acestora de la plata unui cost pe care ar fi trebuit să îl suporte în condiții normale. Într-adevăr, în cazul în care nu ar fi existat BesAR și decizia BAFA, aceștia ar fi trebuit să plătească integral suprataxa pe energia din surse regenerabile, la fel precum orice alt consumator de energie electrică. Germania a subliniat necesitatea reducerilor pentru a susține competitivitatea beneficiarilor în comparație cu utilizatorii mari consumatori de energie din alte state membre și țări terțe. În acest sens, Germania recunoaște implicit că beneficiarii primesc un tratament avantajos din punct de vedere economic.

⁽²⁴⁾ În sprijinul acestei teze, Germania face referire la raportul Consiliului autorităților de reglementare în domeniul energetic (CEER) din 25 iunie 2013 intitulat „Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe”/„Revizuirea statutului schemelor de sprijin pentru energia din surse regenerabile și eficiență energetică în Europa” (în special, tabelele de la paginile 18-20).

⁽²⁵⁾ Cauza C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, punctul 13; cauza C-156/98, Germania/Comisia, ECLI:EU:C:2000:467, punctul 25; cauza C-6/97, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:1999:251, punctul 15; cauza C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, punctul 36; cauza C-126/01, GEMO SA, ECLI:EU:C:2003:622, punctele 28-31 privind libera colectare și eliminare a deșeurilor.

⁽²⁶⁾ Cauza 173/73 Italia/Comisia ECLI:EU:C:1974:71, punctul 36. A se vedea, de asemenea, cauza T-55/99, CETM/Comisia, ECLI:EU:T:2000:223, punctul 85.

⁽²⁷⁾ Cauza T-177/10 Alcoa Trasformazioni/Comisia, ECLI:EU:T:2014:897, punctele 82-85.

⁽²⁸⁾ Cauza T-177/10 Alcoa Trasformazioni/Comisia, ECLI:EU:T:2014:897, punctul 82.

⁽²⁹⁾ Cauza T-177/10 Alcoa Trasformazioni/Comisia, ECLI:EU:T:2014:897, punctul 84.

⁽³⁰⁾ Cauza T-177/10 Alcoa Trasformazioni/Comisia, ECLI:EU:T:2014:897, punctul 85.

7.1.1.2. Selectivitatea

- (73) În ceea ce privește afirmațiile privind caracterul neselectiv al BesAR, trebuie amintit că „nici numărul mare de întreprinderi eligibile, nici diversitatea și dimensiunea sectoarelor de care aparțin aceste întreprinderi nu constituie un argument suficient pentru a concluziona că o inițiativă a statului reprezintă o măsură generală de politică economică”⁽³¹⁾, atât timp cât celelalte sectoare, cum ar fi serviciile, sunt excluse din domeniul de aplicare a activităților beneficiarilor. Aceasta este situația în cazul de față, întrucât numai industria prelucrătoare beneficiază de ajutor (fără a fi necesară examinarea unor motive de selectivitate suplimentare de către Comisie). Prin urmare, reducerile suprataxei pe energia din surse regenerabile nu se aplică întreprinderilor care se află într-o situație comparabilă cu beneficiarii. De asemenea, diferitele reduceri ale suprataxei pe energia din surse regenerabile în funcție de consum conduc la diferențieri între entitățile care se află în aceeași situație *de jure* și *de facto*, și anume utilizatorii mari consumatori de energie, fiind prin natura lor selective.
- (74) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia domeniul de aplicare a BesAR și diferențierile sunt justificate prin natura și schema generală a sistemului, trebuie amintit că „o măsură care constituie o excepție de la aplicarea sistemului fiscal general poate fi justificată în cazul în care aceasta rezultă direct din principiile fundamentale sau directoare ale sistemului fiscal respectiv. În acest context, trebuie stabilită o distincție între obiectivele atribuite unui anumit regim fiscal care sunt exterioare acestuia, pe de o parte, și mecanismele inerente sistemului fiscal în sine care sunt necesare realizării obiectivelor respective, pe de altă parte”⁽³²⁾. Cu toate acestea, nici protecția mediului, nici menținerea competitivității industriei nu se califică drept principii fundamentale sau directoare inerente sistemului suprataxei. Dimpotrivă, acestea reprezintă obiective externe atribuite sistemului respectiv. La fel ca în alte cazuri anterioare⁽³³⁾, obiectivul de protecție a mediului nu poate, în speță, să modifice constatarea potrivit căreia reducerile suprataxei pe energia din surse regenerabile constituie ajutor de stat. În primul rând, menținerea competitivității nici măcar nu este menționată printre obiectivele legislației prevăzute la articolul 1 din Legea EEG 2012. Dimpotrivă, articolul 40 a doua teză prevede că menținerea competitivității este supusă condiției ca aceasta să nu pună în pericol obiectivele prevăzute la articolul 1 din Legea EEG 2012.

7.1.1.3. Avantajul care decurge din suprataxa pe energia din surse regenerabile; criteriile jurisprudenței Altmark

- (75) În ceea ce privește argumentul Germaniei potrivit căruia suprataxa SRE în sine nu constituie un avantaj în favoarea producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, Comisia susține că măsurile de sprijin îmbunătățesc situația financiară a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile care depășește câștigurile pe care aceștia le-ar putea obține din vânzarea de energie electrică la prețul pieței. Suprataxa pe energia din surse regenerabile este destinată finanțării măsurilor de sprijin respective. Contrar afirmațiilor Germaniei, faptul că tarifele fixe pot sau nu să fie influențate de nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile este lipsit de relevanță pentru a stabili dacă tarifele respective constituie un avantaj economic.
- (76) Germania a susținut că sprijinul acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile reprezintă o compensație adecvată pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public în sensul jurisprudenței Altmark.
- (77) În cauza Altmark, Curtea de Justiție a decis că o măsură de stat nu intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din tratat în cazul în care măsura respectivă trebuie considerată „drept compensare pentru serviciile furnizate de întreprinderile beneficiare pentru executarea obligațiilor de serviciu public, astfel încât întreprinderile respective nu au beneficiat de un avantaj financiar real, prin urmare, măsura nu a avut ca efect plasarea acestora într-o poziție concurențială mai favorabilă în raport cu întreprinderile care le fac concurență”⁽³⁴⁾.
- (78) Cu toate acestea, constatarea respectivă a fost condiționată de îndeplinirea a patru condiții⁽³⁵⁾:
- (a) „În primul rând, întreprinderii beneficiare trebuie să i se fi încredințat în mod efectiv exercitarea de obligații de serviciu public, iar aceste obligații trebuie să fie definite în mod clar.”
- (b) „În al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie să fie stabiliți în prealabil, într-o manieră obiectivă și transparentă, pentru a evita ca aceasta să confere un avantaj economic care ar putea favoriza întreprinderea beneficiară față de întreprinderile concurente.”

⁽³¹⁾ Cauza C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, punctul 48.

⁽³²⁾ Cauzele conexe C-78/08 – C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, punctul 69.

⁽³³⁾ Cauza C-75/97, *Belgia/Comisia*, ECLI:EU:C:1999:311, punctul 38 și următoarele.; cauza C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130; cauza C-487/06 P, *British Aggregates Association/Comisia*, ECLI:EU:C:2008:757, punctele 86-92; cauza C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, punctele 43, 52 și următoarele.

⁽³⁴⁾ Cauza C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, punctul 87.

⁽³⁵⁾ Cauza C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, punctele 89-93.

- (c) „În al treilea rând, compensația nu trebuie să depășească suma necesară acoperirii totale sau parțiale a costurilor ocazionate de executarea obligațiilor de serviciu public, luându-se în considerare veniturile aferente și un profit rezonabil pentru executarea obligațiilor respective.”
- (d) „În al patrulea rând, atunci când alegerea întreprinderii care urmează să fie însărcinată cu executarea unor obligații de serviciu public, într-un caz concret, nu se face în cadrul unei proceduri de achiziții publice, care permite selecționarea ofertantului capabil să furnizeze serviciile respective la cel mai mic preț pentru comunitate, nivelul compensației necesare trebuie determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine administrată și dotată corespunzător pentru a putea satisface exigențele de serviciu public, le-ar fi suportat pentru executarea obligațiilor respective, ținând cont de veniturile rezultate din această activitate, precum și de un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații”.
- (79) Germania susține că sprijinul acordat producătorilor de energie din surse regenerabile îndeplinește prima condiție datorită existenței unui obiectiv de interes comun, prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile. De asemenea, în opinia Germaniei, articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁶⁾ indică faptul că promovarea energiei din surse regenerabile poate face obiectul obligațiilor de serviciu public impuse întreprinderilor care își desfășoară activitatea în sectorul energiei electrice.
- (80) De asemenea, Germania consideră că al doilea criteriu Altmark este îndeplinit. Potrivit Germaniei, parametrii pentru compensarea producătorilor de energie electrică din surse regenerabile au fost stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent în Legea EEG 2012.
- (81) Germania consideră că al treilea criteriu este îndeplinit, întrucât Comisia a concluzionat, în decizia sa de inițiere a procedurii, că producătorii de energie electrică din surse regenerabile nu vor beneficia de o supracompensare.
- (82) În cele din urmă, potrivit Germaniei, quantumul ajutorului acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile a fost determinat pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine gestionată și dotată în mod adecvat le-ar fi suportat pentru îndeplinirea obligațiilor sale. În acest sens, Germania face referire la concluzia evaluării Comisiei privind compatibilitatea din decizia de inițiere a procedurii, potrivit căreia măsurile de sprijin acordate producătorilor de energie electrică din surse regenerabile au un efect stimulant și sunt proporționale. Ambele elemente menționate anterior ar trebui să demonstreze că beneficiarii tarifelor fixe sunt bine gestionați.
- (83) Comisia consideră că argumentele respective nu sunt convingătoare.
- (84) Primul criteriu Altmark impune ca prestatorului serviciului public să i se fi încredințat o obligație de serviciu public.
- (85) În temeiul Legii EEG 2012, producătorilor nu le revine obligația de a produce, ci reacționează la un stimulent economic acordat de statul german.
- (86) Prin urmare, Comisia concluzionează că primul criteriu Altmark nu este îndeplinit.
- (87) Întrucât criteriile din hotărârea Altmark sunt cumulative, așadar fără a fi necesar să analizeze dacă al doilea, al treilea și cel de al patrulea criteriu sunt îndeplinite, Comisia concluzionează că argumentația Germaniei potrivit căreia tarifele fixe pentru producătorii de energie din surse regenerabile constituie o compensație adecvată pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public în sensul jurisprudenței Altmark nu poate fi acceptată.

7.1.1.4. Van der Kooy, Danske Busvognmænd și Hotel Cipriani

- (88) În ceea ce privește reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile în temeiul BesAR, Germania și unele părți interesate au citat hotărârea Curții în cauza Van der Kooy și hotărârile Tribunalului în cauzele Danske Busvognmænd și Hotel Cipriani pentru a susține că reducerile nu constituie un avantaj economic ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

⁽³⁷⁾ Cauzele conexe 67/85, 68/85 and 70/85, Kwekerij Gebroeders van der Kooy și alții, ECLI:EU:C:1988:38; cauza T-157/01, Danske Busvognmænd/Comisia, ECLI:EU:T:2004:76; cauzele conexe T-254/00, T-270/00 și T-277/00, Hotel Cipriani și alții/Comisia, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) În cauza Van der Kooy, Curtea de Justiție a hotărât că tariful preferențial pentru gazul natural acordat întreprinderilor angajate în horticultura de seră nu constituie ajutor de stat în cazul în care acordarea acestuia este „în contextul pieței în cauză, justificată în mod obiectiv de motive economice, precum necesitatea de a rezista concurenței pe aceeași piață a altor surse de energie al căror preț era concurențial”⁽³⁸⁾. Cu toate acestea, contrar afirmațiilor Germaniei și ale altor părți interesate, chestiunea în cauză la care face referire Curtea viza concurența pe aceeași piață între diferitele tipuri de combustibili și modul în care o societate care comercializează combustibilii poate să își stabilească tarifele în conformitate cu aceasta, cu alte cuvinte, aplicarea criteriului investitorului privat în economia de piață. Întrebarea este dacă întreprinderile angajate în horticultura de seră ar opta pentru cărbune din cauza prețurilor mai mari ale gazelor și dacă tarifele preferențiale ar putea, prin urmare, să constituie un comportament economic rațional din partea societății de gaz. În speță, nu există nicio indicație că Germania a acționat ca un investitor privat și, de fapt, Germania nu a susținut niciodată că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile acordată utilizatorilor mari consumatori de energie îndeplinește criteriul investitorului privat.
- (90) În plus, *obiter dicta* din hotărârile pronunțate de Tribunal în cauza Danske Busvognmænd⁽³⁹⁾ și Hotel Cipriani⁽⁴⁰⁾ au fost respinse între timp de Curtea de Justiție și de hotărârile mai recente ale Tribunalului. În cauza Comitato „Venezia vuole vivere”⁽⁴¹⁾, Curtea a precizat că se consideră că o măsură nu constituie avantaj numai atunci când aceasta reprezintă o compensație pentru serviciile furnizate de întreprinderile cărora li s-a încredințat prestarea unui serviciu de interes public general pentru executarea obligațiilor de serviciu public, dacă întreprinderile respective nu beneficiază de un avantaj financiar real, iar măsura nu are ca efect plasarea acestora într-o poziție concurențială mai favorabilă în raport cu întreprinderile care concurează cu acestea⁽⁴²⁾. Conform Curții, faptul că un stat membru urmărește să armonizeze, prin măsuri unilaterale, condițiile de concurență existente într-un anumit sector economic cu cele din alte state membre nu poate lipsi măsurile în cauză de caracterul lor de ajutor⁽⁴³⁾. De asemenea, măsurile destinate compensării unor eventuale dezavantaje la care sunt expuse întreprinderile care au sediul într-o anumită regiune a unui stat membru pot constitui avantaje selective⁽⁴⁴⁾.
- (91) În mod similar, Tribunalul a considerat că jurisprudența în cauza Danske Busvognmænd nu se aplică atunci când statul scutește întreprinderile de taxele care grevează, în mod normal, bugetul unei întreprinderi. Tribunalul a reafirmat principiul potrivit căruia obiectivul compensării, și anume eliminarea dezavantajelor concurențiale, nu înlătură caracterul de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat⁽⁴⁵⁾.
- (92) Într-o hotărâre ulterioară, Tribunalul a recunoscut că obiectivul de a compensa dezavantajele concurențiale ale întreprinderilor, urmărit de reducerea anumitor contribuții, nu a putut înlătura caracterul de ajutor al avantajelor respective în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Prin urmare, o măsură destinată compensării unui dezavantaj structural nu poate exclude calificarea drept ajutor de stat, cu excepția cazului în care criteriile stabilite în jurisprudența Altmark⁽⁴⁶⁾ sunt îndeplinite.
- (93) Prin urmare, argumentația adusă în discuție de Germania și de unele părți interesate nu poate fi acceptată.
- (94) Comisia concluzionează că măsura implică avantaje selective acordate producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, care sunt de natură să afecteze concurența și schimburile comerciale între statele membre.

7.1.2. Imputabilitatea

- (95) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că avantajele erau imputabile statului german, pentru că tarifele fixe și primele, suprataxa pe energia din surse regenerabile și plafonarea suprataxei au rezultat din legislația de stat și din decretul de punere în aplicare a acesteia și pentru că plafonarea suprataxei a fost stabilită numai după ce BAFA, un organism public, s-a asigurat că au fost îndeplinite condițiile legale.
- (96) Germania și părțile terțe au contestat imputabilitatea pe motiv că statul nu a făcut decât să adopte legislația, operatorii de rețea acționând pe cont propriu.

⁽³⁸⁾ Cauzele conexe 67/85, 68/85 și 70/85 Kwekerij Gebroeders van der Kooy et al., ECLI:EU:C:1988:38, punctul 30.

⁽³⁹⁾ Cauza T-157/01, Danske Busvognmænd/Comisia, ECLI:EU:T:2004:76, punctul 57.

⁽⁴⁰⁾ Cauzele conexe T-254/00, T-270/00 și T-277/00, Hotel Cipriani și alții/Comisia, ECLI:EU:T:2008:537, punctul 185.

⁽⁴¹⁾ Cauza C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, citată anterior, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Cauza C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, citată anterior, ECLI:EU:C:2011:368, punctul 92.

⁽⁴³⁾ Cauza C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:368, punctul 95.

⁽⁴⁴⁾ Cauza C-71/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere” și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:368, punctul 96.

⁽⁴⁵⁾ Cauza T-295/12, Germania/Comisia, ECLI:EU:T:2014:675, punctul 144; cauza T-309/12 – Zweckverband Tierkörperbeseitigung/Comisia, ECLI:EU:T:2014:676, punctul 261

⁽⁴⁶⁾ Cauza T-226/09, British Telecommunications și alții/Comisia, ECLI:EU:T:2013:466, punctul 71.

- (97) Problema imputabilității poate necesita o evaluare atentă în cazul în care este vizat numai comportamentul întreprinderilor deținute de stat. Cu toate acestea, nu există nicio îndoială cu privire la faptul că acțiunile administrației publice a statului și ale legiuitorului sunt întotdeauna imputabile statului ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Existența resurselor de stat

- (98) În ceea ce privește sprijinul acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, în decizia de inițiere a procedurii Comisia a ajuns la concluzia preliminară potrivit căreia, în temeiul Legii EEG 2012, operatorii de transport și de sistem au fost desemnați de stat pentru administrarea suprataxei pe energia din surse regenerabile, iar veniturile provenite din suprataxa pe energia din surse regenerabile constituie o resursă de stat (considerentul 138).
- (99) Statul nu a definit numai cui trebuie acordat avantajul, criteriile de eligibilitate și cuantumul sprijinului, ci a furnizat, de asemenea, resursele financiare pentru a acoperi costurile sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile. Contrar situației din cauza *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾, suprataxa pe energia din surse regenerabile este creată și impusă de legiuitor, și anume statul, și nu este numai o inițiativă privată a OTS pe care statul o impune în mod obligatoriu pentru a preveni parazitismul. Statul a definit scopul și destinația suprataxei: aceasta servește finanțării unei politici de sprijin dezvoltate de stat și nu este o acțiune decisă de OTS. Operatorii de transport și de sistem nu pot dispune în mod liber instituirea suprataxei, modul în care aceștia calculează, percep și gestionează suprataxa fiind strict monitorizat. De asemenea, statul monitorizează modul în care aceștia comercializează energia electrică din surse regenerabile. Dispozițiile care reglementează instituirea suprataxei pe energia din surse regenerabile asigură că suprataxa oferă o acoperire financiară suficientă pentru a plăti sprijinul acordat energiei electrice din surse regenerabile, precum și costurile care decurg din gestionarea sistemului. Aceste dispoziții nu permit colectarea unor venituri suplimentare care nu intră în sfera de acoperire a costurilor respective. Operatorii de transport și de sistem nu au dreptul să utilizeze suprataxa pe energia din surse regenerabile pentru a finanța orice alt tip de activitate, fiind obligați să mențină o contabilitate financiară separată pentru toate fluxurile financiare (considerentul 137 din decizia de inițiere a procedurii).
- (100) În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, atât avantajele care sunt acordate direct de către stat, cât și cele care sunt acordate prin intermediul unui organism public sau privat desemnat sau înființat de stat sunt incluse în noțiunea de resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽⁴⁹⁾. Prin urmare, simplul fapt că avantajul nu este finanțat direct de la bugetul de stat nu este suficient pentru a exclude posibilitatea implicării resurselor de stat ⁽⁵⁰⁾. De asemenea, caracterul inițial privat al resurselor nu împiedică încadrarea acestora ca resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽⁵¹⁾. Faptul că resursele nu sunt, în orice moment, în proprietatea statului nu le împiedică să constituie resurse de stat, dacă acestea se află sub controlul statului ⁽⁵²⁾ (a se vedea considerentele 82, 83 și 84 din decizia de inițiere a procedurii).
- (101) Prin urmare, în mai multe cazuri, Curtea de Justiție a susținut că respectivele contribuții percepute de la operatori privați ar putea constitui ajutor de stat din cauza faptului că un organism fusese desemnat sau înființat special pentru a administra contribuțiile plătite în conformitate cu legislația statului ⁽⁵³⁾ (a se vedea considerentele 85-89 din decizia de inițiere a procedurii). Într-adevăr, întrucât „fondurile în cauză sunt finanțate din contribuții obligatorii impuse de legislația de stat și întrucât, astfel cum demonstrează prezenta cauză, fondurile sunt gestionate și repartizate în conformitate cu dispozițiile legislației respective, acestea trebuie considerate resurse de stat în sensul articolului 107 din TFUE, chiar dacă sunt administrate de alte instituții decât autoritățile publice” ⁽⁵⁴⁾.
- (102) Prin urmare, Comisia a concluzionat în decizia de inițiere a procedurii, făcând referire la constatările Tribunalului ⁽⁵⁵⁾, că, pentru a aprecia dacă resursele erau publice, indiferent de originea lor inițială, criteriul relevant este cel al gradului de intervenție al autorității publice în definirea măsurilor în cauză și a modalităților de finanțare a acestora.
- (103) Deși Curtea a exclus existența resurselor de stat în cauza *PreussenElektra* și în cauza *Doux Élevage*, aceasta s-a datorat circumstanțelor specifice ale cauzelor respective. În cauza *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾, nu a existat nicio suprataxă, nicio contribuție, niciun organism creat sau desemnat să administreze fondurile, întrucât obligațiile

⁽⁴⁷⁾ A se vedea Concluziile avocatului general Wathelet, cauza C-242/13, *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, punctele 75 și următoarele.

⁽⁴⁸⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Cauza C-78/76, *Steinike & Weinlig/Germania*, ECLI:EU:C:1977:52 punctul 21.

⁽⁵⁰⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 35.

⁽⁵¹⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctele 16-20.

⁽⁵²⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 21.

⁽⁵³⁾ Cauza C-78/76, *Steinike & Weinlig/Germania*, ECLI:EU:C:1977:52, punctul 21; cauza 173/73, *Italia/Comisia*, EU:C:1974:71, punctul 35; cauza 259/85, *Franța/Comisia*, ECLI:EU:C:1987:478, punctul 23; cauza C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punctul 66.

⁽⁵⁴⁾ Cauza 173/73 *Italia/Comisia* ECLI:EU:C:1974:71, punctul 35.

⁽⁵⁵⁾ Cauza T-139/09, *Franța/Comisia*, ECLI:EU:T:2012:496, punctele 63 și 64.

⁽⁵⁶⁾ Cauza C-379/98, *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

impuse operatorilor privați trebuiau îndeplinite de aceștia cu banii proprii. În cauza *Doux Élevage*, a existat într-adevăr o contribuție impusă obligatoriu de stat, dar organizația privată avea libertatea de a utiliza veniturile din contribuția respectivă după cum considera potrivit. Prin urmare, nu a existat niciun element de control din partea statului asupra fondurilor colectate.

- (104) În urma aplicării acestor principii schemei de sprijin instituite de Legea EEG 2012, Comisia a ajuns la următoarele concluzii preliminare:
- (105) Prin intermediul Legii EEG 2012, statul a introdus o taxă specială, și anume suprataxa pe energia din surse regenerabile și și-a definit obiectivul, și anume finanțarea diferenței dintre costurile pe care OTS le suportă în achiziționarea energiei electrice din surse regenerabile și veniturile pe care le obțin din comercializarea acestei energii electrice. Metoda de calcul pentru determinarea cuantumului taxei este prevăzută, de asemenea, în Legea EEG 2012, aplicându-se principiul potrivit căruia deficitele și excedentele sunt corectate în anul următor. Acest lucru garantează că operatorii de transport și de sistem nu suportă pierderile, dar implică, de asemenea, faptul că aceștia nu pot utiliza veniturile din suprataxă pentru altceva decât pentru finanțarea energiei din surse regenerabile. Comisia a concluzionat că, spre deosebire de situația din cauza *PreussenElektra*, statul a furnizat întreprinderilor respective resursele financiare necesare pentru a finanța sprijinul pentru energia electrică din surse regenerabile (a se vedea considerentele 97-103 din decizia de inițiere a procedurii).
- (106) De asemenea, Comisia a considerat că operatorii de transport și de sistem au fost desemnați să administreze suprataxa. Aceștia trebuie să:
- achiziționeze energie electrică din surse regenerabile produsă în zona lor fie direct de la producător, în cazul în care acesta este conectat direct la linia de transport, fie de la operatorii sistemului de distribuție (OSD) la tarife fixe, sau să plătească o primă de piață. Prin urmare, energia electrică din surse regenerabile, precum și sarcina financiară a sprijinului prevăzute de Legea EEG 2012 sunt centralizate la nivelul fiecăruia dintre cei patru OTS;
 - să aplice *privilegiul privind energia electrică ecologică* furnizorilor care solicită acest lucru și care îndeplinesc condițiile relevante, prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Legea EEG 2012;
 - să egalizeze între ei cantitatea de energie electrică din surse regenerabile, astfel încât fiecare dintre ei să achiziționeze aceeași proporție de energie electrică din surse regenerabile;
 - să vândă energia electrică din surse regenerabile pe piața la vedere în conformitate cu normele definite în Legea EEG 2012 și dispozițiile de aplicare ale acesteia, care poate fi realizată în comun;
 - să calculeze împreună suprataxa pe energia din surse regenerabile, care trebuie să fie aceeași pentru fiecare kWh consumat în Germania, ca diferența dintre veniturile obținute din vânzarea energiei electrice din surse regenerabile și cheltuielile legate de achiziția energiei electrice din surse regenerabile;
 - să publice în comun suprataxa pe energia din surse regenerabile într-un format specific pe un site comun;
 - de asemenea, să publice informații agregate privind energia electrică din surse regenerabile;
 - să compare previziunile privind suprataxa pe energia din surse regenerabile cu valoarea pe care ar fi trebuit să o aibă de fapt într-un anumit an și să adapteze suprataxa pentru anul următor;
 - să publice previziuni pentru mai mulți ani în avans;
 - să colecteze suprataxa pe energia din surse regenerabile de la furnizorii de energie electrică;
 - fiecare dintre ei trebuie să mențină separat contabilitatea financiară pentru toate fluxurile financiare (cheltuieli și venituri) legate de Legea EEG 2012.
- (107) În cele din urmă, Comisia a ajuns la concluzia că OTS au fost strict monitorizați de către stat în ceea ce privește administrarea suprateaxei (considerentele 110-113 din decizia de inițiere a procedurii). Monitorizarea este efectuată de BNetzA, care are, de asemenea, competențele de punere în aplicare necesare. BNetzA monitorizează în special modul în care operatorii de transport și de sistem vând energia electrică din surse regenerabile pentru care se plătesc tarife fixe pe piața la vedere, ca operatorii de transport și de sistem să determine, să stabilească și să publice în mod corespunzător suprataxa pe energia din surse regenerabile, ca OTS să perceapă în mod corespunzător suprataxa pe energia din surse regenerabile de la furnizorii de energie electrică, ca tarifele fixe și primele să fie în mod corespunzător percepute de la OTS, și ca suprataxa pe energia din surse regenerabile să fie redusă numai pentru furnizorii de energie electrică care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 39 din Legea EEG 2012. De asemenea, BNetzA primește informații de la operatorii de transport și de sistem privind sprijinul pentru energia electrică din surse regenerabile și perceperea taxelor de la furnizori. În cele din urmă, BNetzA poate stabili amenzi și adopta decizii, inclusiv decizii care influențează cuantumul suprateaxei pe energia din surse regenerabile. Comisia a concluzionat, de asemenea, că BAFA, o entitate de stat, acordă drepturi la plafonarea suprateaxei pe energia din surse regenerabile utilizatorilor mari consumatori de energie în urma cererii din partea beneficiarilor potențiali.

- (108) Germania contestă implicarea resurselor de stat. În primul rând, aceasta precizează că mecanismul de sprijin pentru energia din surse regenerabile implică exclusiv întreprinderile private, indiferent dacă este vorba despre operatorii centralelor de energie electrică din surse regenerabile, operatorii de rețea, operatorii de transport și de sistem, furnizorii de energie electrică, fiecare categorie fiind în mod predominant în proprietatea privată, chiar dacă statul sau organismele publice păstrează dreptul de proprietate asupra unui număr important de întreprinderi. Atunci când le impune obligații acestora, Legea EEG 2012 nu face distincție între întreprinderi în funcție de regimul lor de proprietate – privată sau publică. În ceea ce privește organismele publice implicate în proces (BNetzA, BAFA, UBA), se consideră că acestea nu controlează nici colectarea, nici utilizarea resurselor, rolul lor limitându-se la supravegherea legalității și a funcționării sistemului.
- (109) În al doilea rând, Germania subliniază că nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile nu este determinat nici de Legea EEG 2012, nici de un organism public. Nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile este determinat de funcționarea pieței, având în vedere faptul că OTS vând prima dată energia electrică din surse regenerabile pe piața la vedere și determină ulterior restul costurilor, care trebuie acoperite de suprataxa pe energia din surse regenerabile.
- (110) Mai multe părți interesate au împărtășit analiza Germaniei conform căreia Legea EEG 2012 nu constituie ajutor de stat. În special, acestea contestă concluziile preliminare ale Comisiei potrivit cărora suprataxa pe energia din surse regenerabile este administrată de organisme private desemnate de stat. De asemenea, acestea susțin că BNetzA nu exercită controlul veniturilor obținute din suprataxa pe energia din surse regenerabile sau al nivelului suprataxei în sine, ci mai degrabă monitorizează legalitatea, fără a avea vreo influență asupra gestionării fondurilor. În cele din urmă, cu toate că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile se bazează pe Legea EEG 2012 și este pusă în aplicare de BAFA, se consideră că acest fapt nu poate schimba natura privată a fondurilor, întrucât plățile au loc între întreprinderi private și în niciun moment nu părăsesc sectorul privat, astfel încât statul nu poate exercita controlul asupra acestora. De asemenea, s-a afirmat că transferul suprataxei pe energia din surse regenerabile de la operatorii de transport și de sistem la furnizorii de energie electrică și, ulterior, de la furnizorii de energie electrică la consumatorii de energie electrică este lăsat la latitudinea operatorilor de transport și de sistem și a furnizorilor de energie electrică, ceea ce face din suprataxă un element al politicii tarifare a întreprinderilor private și, în niciun caz, o taxă impusă de stat.
- (111) Cu toate acestea, argumentele menționate nu sunt de natură să modifice concluzia preliminară exprimată în decizia de inițiere a procedurii.

7.1.3.1. Existența unei suprataxe introduse de stat

- (112) În ceea ce privește argumentul Germaniei potrivit căruia suprataxa pe energia din surse regenerabile nu intră niciodată în bugetul de stat și nici nu îl tranzitează, este suficient să se amintească, astfel cum s-a precizat anterior în considerentul 100, că simplul fapt că avantajul nu este finanțat direct de la bugetul de stat nu este suficient pentru a exclude implicarea resurselor de stat, atât timp cât statul a desemnat sau a înființat un organism de gestionare a fondurilor.
- (113) Germania a subliniat că plata suprataxei pe energia din surse regenerabile pe care furnizorii de energie electrică trebuie să o efectueze către operatorii de transport și de sistem este de natură privată, având în vedere faptul că OTS nu au autoritatea sau competențele care decurg din dreptul public de a pune în aplicare cererile de despăgubire împotriva furnizorilor. Mai degrabă, la fel ca orice altă întreprindere privată, aceștia trebuie să se bazeze pe instanțele civile. Cu toate acestea, o astfel de analiză nu ține seama de faptul că plățile în cauză nu se bazează pe contracte negociate în mod liber între părțile în cauză, ci pe obligațiile legale (*gesetzliche Schuldverhältnisse*) impuse de stat. Prin urmare, operatorii de transport și de sistem sunt obligați prin lege să recupereze suprataxa pe energia din surse regenerabile de la furnizorii de energie electrică.
- (114) În această privință, jurisprudența a stabilit ⁽⁵⁷⁾ că entitățile desemnate să administreze ajutorul pot fi organisme publice sau private. Prin urmare, faptul că operatorii de transport și de sistem sunt operatori privați nu poate, ca atare, să excludă existența resurselor de stat. De asemenea, Curtea a constatat că „distincția dintre ajutoarele acordate de stat și ajutoarele acordate prin intermediul resurselor de stat poate include în noțiunea de ajutor nu numai ajutoarele acordate direct de stat, ci și pe cele acordate de organisme publice sau private, desemnate sau instituite de stat” ⁽⁵⁸⁾. În cauza *Slooman Neptun* ⁽⁵⁹⁾, citată anterior, Curtea de Justiție a constatat că resursele de stat sunt implicate în cazul în care sistemul în discuție urmărește, prin obiectul său și structura sa generală, să creeze un avantaj care ar constitui o sarcină suplimentară pentru stat sau pentru organismele private desemnate sau instituite de stat ⁽⁶⁰⁾. Prin urmare, este suficientă acordarea avantajului de a reduce resursele la care are dreptul un organism privat pentru a fi implicate resurse de stat. Reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile care trebuie plătită de utilizatorii mari consumatori de energie are exact același efect ca reducerea sumelor colectate de la utilizatorii mari consumatori de energie de către furnizorii de energie electrică.

⁽⁵⁷⁾ Cauza C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punctul 70; cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 20.

⁽⁵⁸⁾ Cauza C-72/91, *Slooman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, punctul 19.

⁽⁵⁹⁾ Cauza C-72/91, *Slooman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Cauza C-72/91, *Slooman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, punctul 21.

- (115) Faptul că furnizorii de energie electrică nu sunt obligați să transfere suprataxa pe energia din surse regenerabile consumatorilor de energie electrică nu conduce la concluzia că veniturile colectate sunt private, atât timp cât înșiși furnizorii de energie electrică au obligația, care rezultă din Legea EEG 2012, să plătească suprataxa operatorilor de transport și de sistem. Această obligație nu se bazează pe un contract în care operatorii ar putea intra liber, ci reprezintă o obligație legală (*gesetzliches Schuldverhältnis*) care rezultă direct din legislația statului. De asemenea, astfel cum se menționează în considerentul 100, caracterul inițial privat al resurselor nu împiedică încadrarea acestora ca resurse de stat. Spre deosebire de situația din cauza PreussenElektra, în care operatorii privați au trebuit să utilizeze resursele proprii pentru a plăti prețul de achiziție al unui produs, operatorii de transport și de sistem au fost desemnați în mod colectiv să administreze o suprataxă pe care furnizorii de energie electrică sunt obligați să o plătească fără a primi ceva echivalent în schimb.
- (116) Potrivit Germaniei, unele instanțe naționale au examinat suprataxa pe energia din surse regenerabile și fondurile colectate prin intermediul acestora și au concluzionat că statul nu are niciun control asupra acestora. Într-una din cauzele la care Germania face referire ⁽⁶¹⁾, instanța națională a constatat că, prin crearea unui sistem autonom de urmărire a unui obiectiv de politică publică, statul german ar fi externalizat într-o oarecare măsură finanțarea sprijinului acordat operatorilor privați pentru energia din surse regenerabile. Din acest motiv, instanța națională a considerat că suprataxa pe energia din surse regenerabile nu constituie o contribuție specială (*Sonderabgabe*) în sensul dreptului constituțional german, întrucât încasările din suprataxa pe energia din surse regenerabile nu erau alocate bugetului de stat și autoritățile publice nu dispuneau de fonduri, nici măcar în mod indirect. Prin urmare, Comisia constată în ceea ce privește concluzia instanței naționale că aceasta a fost limitată la aplicarea dreptului constituțional național și, în special, la interpretarea conceptului juridic de „contribuție specială”. Instanța națională nu a abordat aspectul dacă Legea EEG 2012 a implicat ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat. Cu toate că pot exista asemănări între criteriul aplicat de instanța națională în sensul dreptului constituțional german și evaluarea pe care Comisia trebuie să o efectueze în temeiul articolului 107 alineatul (1) din tratat, din jurisprudența Curții de Justiție rezultă că resursele nu trebuie să se verse la bugetul de stat sau să fie în proprietatea statului pentru a fi considerate resurse de stat. Având în vedere că resursele de stat pot fi prezente, de asemenea, atunci când un organism public sau privat a fost instituit sau desemnat să le administreze, noțiunea de resurse de stat este mai largă decât criteriul aplicat de instanța națională în temeiul dreptului constituțional german ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2. Desemnarea operatorilor de transport și de sistem în vederea administrării suprataxei

- (117) Germania contestă concluzia Comisiei potrivit căreia operatorii de transport și de sistem au fost desemnați în mod colectiv să administreze o resursă de stat. Potrivit Germaniei, operatorilor de transport și de sistem nu le-a fost încredințată nicio obligație de către stat. Mai degrabă diferiții operatori care fac obiectul Legii EEG 2012 se limitează, precum toți operatorii economici, la soluționarea cererilor private de despăgubire dintre ei care decurg din drepturile care le sunt conferite prin lege.
- (118) Cu toate acestea, Comisia consideră că Legea EEG 2012 le încredințează în mod clar operatorilor de transport și de sistem o serie de obligații și sarcini de monitorizare în legătură cu sistemul EEG, conferindu-le rolul de punct central în funcționarea sistemului (a se vedea considerentul 106). Fiecare dintre cei patru operatori de transport și de sistem centralizează, pentru propria zonă, întreaga energie electrică din surse regenerabile și toate costurile care rezultă din achiziționarea de energie electrică din surse regenerabile și din plata primelor de piață, precum și costurile care decurg din administrarea suprataxei pe energia din surse regenerabile. De asemenea, aceștia centralizează fiecare încasare a suprataxei pe energia din surse regenerabile din zona lor. Prin urmare, este clar că operatorii de transport și de sistem nu soluționează numai cererile private de despăgubire dintre ei, ci pun în aplicare obligațiile legale care le revin în temeiul Legii EEG 2012.

7.1.3.3. Monitorizarea de către stat, în special BNetzA

- (119) Germania și părțile interesate consideră, de asemenea, că atribuțiile autorităților publice, în special BNetzA și BAFA, sunt prea limitate pentru a le încredința vreo măsură importantă de control asupra suprataxei pe energia din surse regenerabile. BNetzA și BAFA supraveghează numai legalitatea acțiunilor întreprinse de operatorii privați implicați și, dacă este necesar, impun sancțiuni administrative (BNetzA) sau stabilesc dreptul utilizatorilor mari consumatori de energie de a beneficia de reducerea suprataxei (BAFA). Acestea nu pot influența fluxurile financiare și nu stabilesc cuantumul suprataxei pe energia din surse regenerabile. Potrivit Germaniei, faptul că Legea EEG 2012 stabilește metoda de calcul a suprataxei, obligațiile de transparență, precum și supravegherea exercitată de BNetzA vizează numai împiedicarea îmbogățirii fără justă cauză a vreunui dintre operatorii privați de-a lungul liniei de plată. Cu toate acestea, ulterior, aceasta trebuie să fie aplicată de operatorii privați prin introducerea unei acțiuni în fața instanțelor civile.
- (120) Contrar afirmațiilor Germaniei și ale părților interesate, BAFA emite o decizie administrativă în momentul stabilirii dreptului utilizatorilor mari consumatori de energie de a beneficia de o suprataxă plafonată în urma

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, hotărârea din 14 mai 2013, ref. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ A se vedea cauza C-78/76, Steinike & Weinlig/Germania, ECLI:EU:C:1977:52, punctul 21.

cererii din partea beneficiarilor potențiali. Decizia nu poate fi contestată în fața instanțelor administrative germane și nici în fața instanțelor civile, fiind direct aplicabilă. De asemenea, BNetzA deține competențe importante de punere în aplicare în temeiul EnWG, pe care le poate utiliza pentru amendarea tuturor operatorilor implicați în sistem și pentru a asigura respectarea Legii EEG 2012.

- (121) De asemenea, Curtea de Justiție a confirmat recent în cauza *Elcogás* că resursele de stat sunt implicate inclusiv atunci când organismul de stat căruia i-a fost încredințată repartizarea sumelor percepute nu dispune de putere de apreciere în acest sens ⁽⁶³⁾.
- (122) Mai exact, contrar a ceea ce Comisia a constatat în considerentul 134 din decizia de inițiere a procedurii, Germania și părțile interesate susțin că BNetzA nu poate stabili cuantumul suprataxei pe energia din surse regenerabile. Cu toate acestea, astfel cum s-a stabilit anterior în considerentul 43, articolul 6 alineatul (3) din *AusglMechAV* prevede că BNetzA poate lua decizii executorii pentru corectarea nivelului suprataxei. De asemenea, măsura în care BNetzA și-a exercitat competențele este lipsită de relevanță, atât timp cât aceasta a deținut competențele respective. Este posibil ca BNetzA să nu fi considerat necesară luarea de decizii executorii.

7.1.3.4. Constatarea privind existența controlului din partea statului în general

- (123) Germania și mai multe părți interesate au criticat Comisia pentru modul nejustificat în care a considerat diferitele măsuri și relații din cadrul sistemului EEG în ansamblu pentru a susține că sistemul se afla sub controlul statului. Acestea susțin că, în cazul în care Comisia ar fi examinat măsurile separat și s-ar fi concentrat numai pe un singur set de relații de fiecare dată (producătorul de energie electrică EEG – DSO/OTS, OTS – BNetzA, OTS – furnizor; furnizor – consumator), aceasta ar fi trebuit să concluzioneze că nu a existat nici un control din partea statului. Se susține că rolul BAFA este limitat la evaluarea eligibilității și că BAFA nu poate exercita puteri discreționare în acest sens.
- (124) Dimpotrivă, Germania și părțile interesate pleacă în mod eronat de la premisa unei fragmentări a sistemului de finanțare instituit de Legea EEG 2012. În cauza *Bouygues*, Tribunalul a considerat: „Întrucât intervențiile din partea statului iau forme diverse și trebuie analizate în funcție de efectele lor, nu ar fi exclus [...] ca mai multe intervenții succesive ale statului să trebuiască, în vederea aplicării articolului 107 alineatul (1) din TFUE, să fie privite ca o intervenție unică” ⁽⁶⁴⁾. De asemenea, Curtea a declarat că „o astfel de situație poate apărea printre altele atunci când mai multe intervenții consecutive sunt, în special având în vedere succesiunea lor în timp, finalitatea lor și situația întreprinderii la momentul acestor intervenții, atât de strâns legate între ele, încât este imposibilă separarea lor” ⁽⁶⁵⁾. Aceasta este exact situația în cazul sistemului EEG. Legea EEG 2012 și competențele și acțiunile BNetzA, BAFA, UBA și Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung sunt atât de strâns legate între ele și de dependente una de cealaltă, încât nu pot fi privite decât ca fiind inseparabile.
- (125) De asemenea, potrivit Germaniei, Comisia ar fi dedus în mod eronat existența controlului din partea statului din modul în care sunt gestionate excedentele și deficitul din contul EEG. În primul rând, Germania susține că nu există nicio legătură între contul EEG și bugetul de stat: statul nu compensează un deficit în contul EEG și nici nu sunt alocate excedente la bugetul de stat, astfel cum a fost cazul în cauza *Essent*. De fapt, deficitul și excedentele determină cuantumul suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru anul următor. Prin urmare, acestea sunt egalizate între operatorii privați implicați. Statul nu are niciun cuvânt de spus în acest sens.
- (126) Cu toate acestea, în opinia Comisiei, controlul exercitat de stat asupra resurselor nu presupune existența unor fluxuri de la și către bugetul de stat ⁽⁶⁶⁾ care implică resursele respective. Pentru ca statul să exercite un control asupra resurselor este suficient ca acesta să reglementeze ce se va întâmpla în cazul unui deficit sau al unui surplus în contul EEG. Elementul decisiv este faptul că statul a creat un sistem în care costurile suportate de operatorii de rețea sunt compensate pe deplin prin suprataxa pe energia din surse regenerabile și în care furnizorii de energie electrică sunt abilitați să transfere taxa consumatorilor.
- (127) Germania subliniază, de asemenea, că reglementarea și supravegherea fluxurilor de capital privat nu pot constitui ajutor de stat. Germania compară sistemul instituit de Legea EEG 2012 cu alte domenii de reglementare economică, cum ar fi protecția consumatorului în sectorul bancar, obligația conducătorilor auto de a încheia asigurări auto sau reglementarea prețurilor în domeniul telecomunicațiilor și sănătate. Germania susține că reglementarea unei activități economice private ca atare nu presupune control din partea statului. Potrivit

⁽⁶³⁾ Cauza C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punctul 29.

⁽⁶⁴⁾ Cauza C-399/10 P, *Bouygues și alții/Comisia*, ECLI:EU:C:2013:175, punctul 103.

⁽⁶⁵⁾ Cauza C-399/10 P, *Bouygues și alții/Comisia*, ECLI:EU:C:2013:175, punctul 104.

⁽⁶⁶⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 19; cauza C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punctul 24.

Germaniei, BNetzA nu face decât să asigure protecția consumatorilor. Cu toate acestea, există o diferență semnificativă între domeniile în care statul asigură numai un cadru de protecție pentru consumatori și situația în cauză. În cazul de față, statul a adoptat un act legislativ distinct, Legea EEG 2012, al cărui scop principal nu este protecția consumatorilor. În acest caz, statul asigură un flux continuu de fonduri în cadrul sectorului în vederea îndeplinirii obiectivelor politice ale legislației respective. De asemenea, jurisprudența a stabilit ⁽⁶⁷⁾ că fondurile finanțate din taxe obligatorii impuse de legislația statului membru și care sunt gestionate și repartizate în conformitate cu dispozițiile legislației respective trebuie considerate ca fiind resurse de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat chiar dacă sunt gestionate de alte entități decât autoritățile publice. Prin urmare, Legea EEG 2012 nu poate fi comparată cu măsurile de stat pe care statul nu le influențează sau pentru care acesta nu asigură finanțare.

- (128) Potrivit Germaniei, situația este comparabilă cu cea din cauza *Doux Élevage*. În cauza *Doux Élevage*, Curtea a constatat că veniturile colectate din contribuții nu au tranzitat bugetul de stat, că statul nu a renunțat la venituri, că fondurile au rămas private în orice moment și că situațiile de neplată au trebuit înaintate instanțelor civile ⁽⁶⁸⁾. De asemenea, contribuțiile nu au fost „în mod constant sub control public” și nu au fost „la dispoziția autorităților statale” ⁽⁶⁹⁾, iar, de fapt, autoritățile publice nu au fost autorizate să exercite controlul asupra contribuțiilor „decât în vederea verificării validității și legalității acestora” ⁽⁷⁰⁾. În pofida afirmațiilor Germaniei, cazul de față nu este comparabil cu *Doux Élevage*. Diferența constă în faptul că, în cauza *Doux Élevage*, „organizația interprofesională este cea care decide modul de utilizare a resurselor care sunt destinate în întregime realizării obiectivelor stabilite de organizația respectivă” ⁽⁷¹⁾. În cazul de față, scopul suprataxei pe energia din surse regenerabile a fost stabilit de către stat și punerea sa în aplicare este controlată în totalitate de stat. De asemenea, cu toate că în cauza *Doux Élevage*, autoritățile franceze s-au limitat la a impune obligativitatea contribuției voluntare preexistente pentru toți operatorii din sectoarele relevante, în cazul de față, statul a stabilit întregul mecanism de calculare și egalizare a costurilor între operatorii privați.
- (129) La evaluarea controlului din partea statului, Germania susține că utilizarea de către Comisie a termenului „stat” este ambiguă. Astfel cum reiese din cauza *Doux Élevage*, noțiunea de „stat” ar trebui, în principal, să includă puterea executivă, și anume agențiile guvernamentale și administrative, fără să includă legislația general aplicabilă adoptată de Parlament. Simplul fapt că statul a legiferat pentru *Ausglmechw* nu constituie control de stat.
- (130) Cu toate acestea, criteriul „stat” trebuie înțeles în sens larg. În primul rând, Curtea a constatat în mod repetat că noțiunea de stat include, în mod natural, și legiuitorul ⁽⁷²⁾. De asemenea, astfel cum s-a menționat în considerentul 124, controlul de stat este exercitat printr-o serie de măsuri de reglementare și control care nu ar trebui evaluate independent. În cazul de față, legislația relevantă prevede suficiente detalii astfel încât sistemul să poată asigura controlul de stat fără a fi necesară implicarea suplimentară a autorităților de stat. De asemenea, BNetzA dispune de competențe importante pentru a influența procesul.
- (131) În schimb, Germania susține că Legea EEG 2012 diferă în mod semnificativ de situația din cauza *Essent*. În cauza respectivă, nivelul taxei fost definit de legislație indiferent de costurile pe care trebuia să le acopere. De asemenea, excedentele mai mari de 400 de milioane NLG au fost transferate la bugetul de stat. În schimb, în cazul de față, cuantumul suprataxei pe energia din surse regenerabile este determinat de operatorii de transport și de sistem pe baza vânzărilor pe piața la vedere, statul neavând posibilitatea de a influența acest lucru. De asemenea, excedentele contului EEG sunt păstrate în sistem, întrucât acestea influențează suprataxa în anul următor.
- (132) Astfel cum se arată în considerentul 126, controlul de stat asupra resurselor statului nu necesită existența unor fluxuri de la și către bugetul de stat ⁽⁷³⁾ care implică resursele respective. De asemenea, în cazul de față, cuantumul suprataxei se calculează în conformitate cu dispozițiile de reglementare luând în considerare prețul pieței obținut de către operatorii de transport și de sistem. Astfel cum se explică în considerentul 13 din decizia de inițiere a procedurii, modul în care operatorii de transport și de sistem calculează suprataxa pe energia din surse regenerabile după aflarea prețului obținut pe piața la vedere este pe deplin reglementat și prevăzut de Legea EEG 2012.

⁽⁶⁷⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 25; cauza 173/73, *Italia/Comisia*, ECLI:EU:C:1974:71, punctul 35.

⁽⁶⁸⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 32.

⁽⁶⁹⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 36.

⁽⁷⁰⁾ Cauza C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punctul 38.

⁽⁷¹⁾ A se vedea nota de subsol 69.

⁽⁷²⁾ Cauza C-279/08 P, *Comisia/Țările de Jos*, ECLI:EU:C:2011:551, punctele 102-113.

⁽⁷³⁾ Cauza C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punctul 19; cauza C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punctul 24.

- (133) De asemenea, Germania susține că, în timp ce în cauza Essent administrarea taxei a fost încredințată unui organism specific, Legea EEG 2012 impune efectiv obligații unui număr nelimitat de operatori privați, și anume operatorii de rețea, operatorii de transport și de sistem și furnizorii de energie electrică, obligațiile respective fiind definite în mod general. Aceasta nu reprezintă o mandatare și nu se poate considera că un număr atât de mare de operatori privați a fost desemnat de stat să administreze o taxă. Astfel cum s-a menționat în considerentul 118, operatorii de transport și de sistem și nu alți operatori sunt entitățile desemnate pentru a administra suprataxa pe energia din surse regenerabile. De asemenea, nu pare să existe vreun temei juridic care ar interzice unui stat membru să mandateze mai mult de o entitate pentru administrarea resurselor de stat.
- (134) Germania și părțile interesate subliniază, de asemenea, presupusele diferențe dintre Legea EEG 2012 și recenta hotărâre în cauza Vent de Colère ⁽⁷⁴⁾: în Franța, contribuția relevantă a fost colectată de la consumatori de către un fond de stat, în timp ce în Germania operatorii de transport și de sistem privați colectează suprataxa pe energia din surse regenerabile de la furnizorii privați, care pot ulterior să o transfere consumatorilor. În Franța, nivelul contribuției a fost stabilit prin decret ministerial, în timp ce în Germania contribuția este calculată de operatorii de transport și de sistem pe baza costurilor efective. În Franța, statul ar interveni în cazul unui deficit, în timp ce în Germania deficitul va trebui suportat de către operatorii de transport și de sistem înainte de a fi compensați printr-o creștere a suprataxei în anul următor.
- (135) Susținând că resursele de stat sunt prezente numai în cazul în care puterea executivă a statului dispune de fonduri, Germania interpretează greșit jurisprudența. Astfel cum se explică în considerentul 130, noțiunea de stat nu se limitează la puterea executivă, întrucât îl include, de asemenea, pe legiuitor și nici nu este necesar ca statul să dispună de fonduri ca și când acestea ar face parte din propriul buget. Astfel cum se arată în considerentul 114, este irelevant dacă entitatea care administrează resursele de stat este privată sau publică. De asemenea, operatorii de transport și de sistem calculează suprataxa pe energia din surse regenerabile pe baza propriilor costuri astfel cum prevede Legea EEG 2012, iar faptul că statul a introdus un mecanism de piață în sistem nu afectează existența resurselor de stat. De asemenea, statul stabilește procedura de urmat în cazul unui deficit. Într-adevăr, statul nu plătește pentru deficitul în sine, ci reglementează și controlează modul în care deficitul este acoperit, în cele din urmă inclusiv de suprataxa pe energia din surse regenerabile.
- (136) De asemenea, Germania susține că Vent de Colère necesită o putere discreționară din partea statului pentru a dispune de resursele financiare în orice moment, în timp ce în conformitate cu Legea EEG 2012, statul, care se limitează la adoptarea legislației, nu dispune de o astfel de putere discreționară. Potrivit Germaniei, Comisia a făcut insuficient distincția între mijloacele reale de control executiv și simpla activitate legislativă. Controlul de stat implică faptul că statul are puterea discreționară de a dispune de resursele financiare. În cauza Vent de Colère, la punctul 21, Curtea confirmă această constatare.
- (137) Potrivit Germaniei, absența controlului de stat este demonstrată, de asemenea, de faptul că statul nu poate stabili nivelul suprataxei pe energia din surse regenerabile. De fapt, având în vedere că nivelul suprataxei depinde de veniturile pe care operatorii de transport și de sistem le obțin din vânzarea de energie electrică din surse regenerabile pe piața la vedere, acesta este determinat în întregime de piață. Comisia recunoaște că statul nu stabilește întotdeauna nivelul exact al suprataxei pe energia din surse regenerabile, dar acesta stabilește modul în care urmează să fie calculată suprataxa ținând seama de prețul de vânzare al energiei electrice. De asemenea, statul poate introduce mecanisme de piață în sistemul de finanțare fără a renunța la controlul asupra finanțării. În acest sens, Comisia consideră că nu există nicio diferență între o taxă publică stabilită de autoritățile de stat și o obligație legală impusă de stat prin intermediul legislației. În ambele cazuri, statul organizează un transfer de resurse financiare prin intermediul legislației și stabilește scopurile în care pot fi utilizate respectivele resurse financiare.
- (138) Prin urmare, Comisia își menține evaluarea conform căreia sprijinul acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile și producătorilor de energie electrică din gaze de mină prin intermediul tarifelor fixe este finanțat din surse de stat.

7.1.4. Efectul de denaturare a concurenței și a schimburilor comerciale

- (139) În cele din urmă, avantajele acordate atât producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, cât și utilizatorilor mari consumatori de energie par susceptibile să afecteze concurența și schimburile comerciale, dat fiind că beneficiarii operează în sectoare în care piețele au fost liberalizate și în care există schimburi comerciale între statele membre.

7.1.5. Concluzia privind existența ajutorului de stat

- (140) Prin urmare, Comisia concluzionează că Legea EEG 2012 implică ajutor de stat în sensul articolului 107 din tratat, atât în favoarea producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, cât și în favoarea utilizatorilor mari consumatori de energie în temeiul BesAR.

⁽⁷⁴⁾ A se vedea nota de subsol 21.

7.2. Ajutoare existente/ajutoare noi și legalitatea ajutorului

- (141) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a afirmat că legislația germană privind energia din surse regenerabile care a intrat în vigoare la 1 aprilie 2000 („Legea EEG 2000”), precursora Legii EEG 2012, nu implică ajutor de stat din partea statului (decizia Comisiei în cazul NN 27/2000) ⁽⁷⁵⁾. Cu toate acestea, Comisia a considerat că modificările introduse de Legea EEG 2012 au fost substanțiale și că ajutorul acordat în temeiul Legii EEG 2012 a constituit ajutor nou, care nu face obiectul deciziei anterioare a Comisiei (considerentul 150 din decizia de inițiere a procedurii).
- (142) Acest lucru a fost contestat de Germania și de mai multe părți interesate.
- (143) Germania și părțile interesate susțin că modificările succesive care au avut loc între versiunea inițială a Legii EEG 2000 și Legea EEG 2012 nu au modificat în mod substanțial schema de ajutoare, astfel încât Legea EEG 2012 constituie ajutor existent.
- (144) Cu toate acestea, Germania admite faptul că există două diferențe între Legea EEG 2012 și Legea EEG 2000:
- (a) a avut loc o modificare a mecanismului de egalizare: fluxul fizic inițial de energie electrică din surse regenerabile către furnizori este înlocuit cu obligația operatorilor de transport și de sistem de a vinde energia electrică din surse regenerabile pe piața la vedere. În schimbul plății suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru o anumită cantitate de energie electrică, furnizorii de energie electrică pot eticheta suma respectivă ca energie electrică din surse regenerabile. Potrivit Germaniei, acest lucru înseamnă că furnizorii de energie electrică dobândesc „calitatea de surse regenerabile” de energie electrică și, prin urmare, posibilitatea de a indica consumatorilor în ce măsură aceștia au plătit o suprataxă [cf. articolul 53 alineatul (1) și articolului 54 alineatul (1) din Legea EEG 2012].
- (b) BesAR nu mai există în Legea EEG 2000.
- (145) Potrivit Germaniei, exceptând cele două diferențe, mecanismul descris în considerentele 7, 8 și 9 este identic cu cel prevăzut în Legea EEG 2000. În special, aceasta susține că o caracteristică esențială, și anume faptul că furnizorii de energie electrică compensează costurile suplimentare suportate de operatorii de transport și de sistem prin achiziționarea de energie electrică din surse regenerabile utilizând resurse financiare proprii făcea deja obiectul Legii EEG 2000.
- (146) Comisia își menține constatarea conform căreia ajutorul de stat implicat în Legea EEG 2012 constituie ajutor nou, întrucât Legea EEG 2012 constituie o modificare substanțială în comparație cu Legea EEG 2000.
- (147) Într-adevăr, modificările recunoscute de Germania, și anume modificarea mecanismului de egalizare și introducerea BesAR, constituie modificări substanțiale.

7.2.1. Modificarea mecanismului de egalizare

- (148) Ca o observație preliminară, Comisia subliniază că, deși în 2002 aceasta a considerat că Legea EEG 2000 nu implică un transfer de resurse de stat, evaluarea respectivă a fost realizată la scurt timp după hotărârea în cauza PreussenElektra. Cu toate acestea, hotărârile ulterioare ale Curții au clarificat și chiar restricționat cauza PreussenElektra: pe baza constatărilor în cauzele Essent, Vent de Colère și Elcogás, s-ar putea deduce că, în cadrul mecanismului de egalizare inițial, operatorilor de transport și de sistem li se încredințase deja administrarea unei scheme de ajutor, care a fost finanțată prin intermediul unei suprataxe percepute de la furnizorii de energie electrică.
- (149) Aspectul decisiv este dacă mecanismul de egalizare a fost modificat în mod substanțial. Acesta nu mai este compus dintr-un lanț de obligații pentru achizițiile de energie electrică fizică (operatorii de rețea de la producătorii de energie electrică din surse regenerabile; operatorii de transport și de sistem de la operatorii de rețea; furnizorii de energie electrică de la operatorii de transport și de sistem). În prezent, transferul fizic este întrerupt la nivelul operatorilor de transport și de sistem, care trebuie să comercializeze energia electrică din surse regenerabile. Comercializarea respectivă a fost decuplată de mecanismul de egalizare. Aceasta din urmă se referă exclusiv la alocarea costurilor financiare între diferiții operatori. Operatorilor de transport și de sistem le-au fost atribuite responsabilități de către stat privind centralizarea și calcularea costurilor respective, precum și colectarea acestora de la furnizorii de energie electrică.
- (150) De asemenea, Legea EEG 2000 nu prevedea dacă inclusiv consumatorii de energie electrică aveau obligația de a participa la costurile de producere a energiei electrice din surse regenerabile. Decizia respectivă a fost lăsată la latitudinea autorității de reglementare competente care, la acea dată, avea încă competența de a reglementa prețurile energiei electrice pentru consumatorii finali. Legea EEG 2012 permite în mod explicit furnizorilor să transfere costurile clienților lor și, *de facto*, toți furnizorii le transferă.

⁽⁷⁵⁾ JO C 164, 10.7.2002, p. 5.

- (151) De asemenea, BNetzA, care nu a avut niciun rol în temeiul Legii EEG 2000, primește competența de a monitoriza fluxurile financiare respective și de a asigura respectarea Legii EEG 2012, în special în scopul protecției consumatorului. BAFA, care, de asemenea, nu a jucat niciun rol în temeiul Legii EEG 2000, ia decizia de a acorda o reducere a suprataxei pe energia din surse regenerabile anumitor întreprinderi pe baza criteriilor prevăzute de Legea EEG 2012.

7.2.2. Norma de compensare specială, *Besondere Ausgleichsregelung (BesAR)*

- (152) Consecința logică a includerii consumatorilor de energie electrică în repartizarea sarcinilor este reducerea suprataxei acordată întreprinderilor mari consumatoare de energie. În temeiul Legii EEG 2012, BAFA, care nu a jucat un rol special în temeiul Legii EEG 2000, este responsabilă de certificarea îndeplinirii condițiilor BesAR de către utilizatorii mari consumatori de energie prin intermediul deciziilor administrative. Unele părți interesate au susținut că simplul fapt că unii consumatori de energie electrică beneficiază de o plafonare a suprataxei nu poate afecta caracterul privat al resurselor financiare furnizate de aceștia. Cu toate acestea, Comisia consideră că existența BesAR constituie o dovadă suplimentară a faptului că Legea EEG 2012 nu se mai bazează pe obligațiile de cumpărare care implică resurse private, ci pe un sistem cuprinzător de alocare a costurilor, bazat într-o anumită măsură pe considerentele justiției distributive, organizat de către stat și monitorizat de autoritățile statului.
- (153) În concluzie, numeroasele diferențe dintre Legea EEG 2000 și Legea EEG 2012 sunt rezumate în tabelul de mai jos. Acestea demonstrează că Legea EEG 2012 a constituit un sistem complet nou.

Caracteristică	Legea EEG 2000	Legea EEG 2012
Transferul suprataxei	Obligațiile succesive ale operatorilor de a achiziționa energia electrică din surse regenerabile	Transferul costurilor nu este asociat cu transferul energiei electrice din surse regenerabile.
Mecanismul de egalizare la cel de al treilea nivel	Egalizarea costurilor este asociată cu achiziționarea de energie electrică din surse regenerabile.	Egalizarea costurilor care rezultă din vânzările de energie electrică din surse regenerabile pe piața la vedere
Consumatorii finali trebuie să suporte costurile, dar unii beneficiază de un plafon.	Nu sunt prevăzute.	BesAR: utilizatorii mari consumatori de energie pot solicita reducerea suprataxei lor.
Rolul BNetzA	Niciun rol.	Supravegherea și punerea în aplicare a stabilirii suprataxei.
Rolul BAFA	Niciun rol.	Autorizează reducerea suprataxei.
Nivelul suprataxei	0,2 ct/kWh (2000)	6,24 ct/kWh (2014)
Aportul de energie electrică din surse regenerabile	Mai puțin de 1 miliard EUR (2000).	Peste 20 de miliarde EUR (2013).

- (154) Având în vedere faptul că Legea EEG 2012 se aplică numai reducerii suprataxei pe energia din surse regenerabile acordate pentru anii 2013 și 2014, numai reducerea acordată în cei doi ani implică ajutor de stat ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Compatibilitatea cu piața internă

- (155) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a concluzionat că ajutorul de stat pentru producătorii de energie electrică din surse regenerabile poate fi declarat compatibil cu piața internă. Cu toate acestea, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la posibilitatea ca acordarea ajutorului respectiv să fie evaluată independent de mecanismul de finanțare, și anume de suprataxa pe energia din surse regenerabile. De asemenea, aceasta a ajuns la concluzia preliminară că suprataxa pe energia din surse regenerabile încalcă articolul 30 sau articolul 110 din tratat.

⁽⁷⁶⁾ Legea EEG 2012 a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2012, astfel încât primele reduceri pe care utilizatorii mari consumatori de energie le-ar fi putut solicita în temeiul legii respective au fost cele acordate în 2013. Reducerile acordate pentru anul 2012 s-au bazat pe o legislație diferită care precede Legea EEG 2012, prin urmare, acestea nu sunt examinate în cadrul prezentei proceduri.

- (156) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoielile cu privire la faptul că BesAR ar putea fi declarată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) din tratat.

7.3.1. Temeiul juridic și domeniul de aplicare pentru evaluarea compatibilității BesAR

- (157) Evaluarea compatibilității vizează numai ajutoarele noi acordate în temeiul Legii EEG 2012. Reducerile suprataxe pe energia din surse regenerabile care au avut loc în 2012 au ca temei juridic actul administrativ emis de BAFA la sfârșitul anului 2011. Prin urmare, acestea sunt reglementate de articolul 1 litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽⁷⁷⁾.
- (158) Prezenta decizie nu se referă la plățile reduse ale suprataxe pe energia din surse regenerabile efectuate de întreprinderile feroviare. Comisia își rezervă dreptul de a evalua articolul 42 din Legea EEG 2012 în cadrul unei proceduri separate.
- (159) Comisia a evaluat compatibilitatea BesAR cu piața internă în temeiul secțiunilor 3.7.2 și 3.7.3 din orientările din 2014.
- (160) Comisia a aplicat orientările din 2014 începând cu 1 iulie 2014. Orientările din 2014 includ normele de fond pentru evaluarea reducerilor acordate în finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile de energie, inclusiv reducerile care au fost acordate înainte de 1 iulie 2014 (punctul 248). Prin urmare, ajutorul de stat analizat trebuie să fie evaluat pe baza orientărilor din 2014.
- (161) Conform jurisprudenței Curții de Justiție, în domeniul specific al ajutoarelor de stat, Comisia este obligată de orientările și comunicările adoptate, în măsura în care acestea nu se îndepărtează de normele tratatului și sunt acceptate de statele membre ⁽⁷⁸⁾. Germania a acceptat orientările din 2014 la 31 iulie 2014. Niciuna dintre părți nu a susținut că orientările respective se îndepărtează de la normele tratatului.
- (162) Cu toate acestea, părțile interesate au contestat legalitatea punctului 248. Acestea consideră că aplicarea orientărilor din 2014 ajutoarelor care au fost acordate înainte de 1 iulie 2014 încalcă mai multe principii generale ale dreptului Uniunii, și anume principiul securității juridice și principiul neretroactivității măsurilor negative ⁽⁷⁹⁾, precum și principiul potrivit căruia ajutorul de stat trebuie evaluat pe baza normelor aplicabile la momentul introducerii schemei.
- (163) Cu toate acestea, părțile interesate consideră în mod eronat că al doilea paragraf de la punctul 248 constituie o aplicare retroactivă. Conform jurisprudenței, dreptul Uniunii diferențiază între aplicarea imediată a unei noi norme la efectele viitoare ale unei situații în curs de desfășurare ⁽⁸⁰⁾ și aplicarea retroactivă a noii norme la o situație care a devenit definitivă înainte de intrarea în vigoare a acesteia (denumită, de asemenea, situație existentă) ⁽⁸¹⁾. De asemenea, jurisprudența instanțelor Uniunii a stabilit că operatorii nu pot beneficia de așteptări legitime până când instituțiile nu au adoptat un act de încheiere a procedurii administrative care a rămas definitiv ⁽⁸²⁾.
- (164) Astfel cum a hotărât Curtea, ajutoarele de stat ilegale reprezintă o situație în curs de desfășurare. Normele care guvernează aplicarea legii în timp dispun faptul că aplicarea imediată a noilor norme de compatibilitate ajutoarelor ilegale nu constituie o aplicare retroactivă a acestora ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

⁽⁷⁸⁾ Hotărârea în cauza Germania și alții/Kronofrance, C-75/05 și C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, punctul 61, cu trimiteri suplimentare.

⁽⁷⁹⁾ Părțile interesate au făcut referire la următoarea jurisprudență: cauza C-260/91, Diversint, ECLI:EU:C:1993:136, punctul 9; cauza C-63/83, Regina/Kirk, ECLI:EU:C:1984:255, punctul 21 și următoarele; cauza C-1/73, Westzucker, ECLI:EU:C:1973:78, punctul 5; cauza C-295/02, Gerken, ECLI:EU:C:2004:400, punctul 47 și următoarele; cauza C-420/06, Jager, ECLI:EU:C:2008:152, punctul 59 și următoarele; cauza C-189/02 P, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2005:408, punctul 217.

⁽⁸⁰⁾ Cauza C-334/07 P, Comisia/Freistaat Sachsen, ECLI:EU:C:2008:709, punctul 43; cauza T-176/01, Ferrière Nord/Comisia, ECLI:EU:T:2004:336, punctul 139.

⁽⁸¹⁾ Cauza 68/69, Bundesknappschaft/Brock, ECLI:EU:C:1970:24, punctul 6; cauza 1/73 Westzucker GmbH/Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker, ECLI:EU:C:1973:78, punctul 5; cauza 143/73, SOPAD/FORMA și alții, ECLI:EU:C:1973:145, punctul 8; cauza 96/77, Bauche, ECLI:EU:C:1978:26, punctul 48; cauza 125/77, Koninklijke Scholten-Honig NV și alții/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, ECLI:EU:C:1978:187, punctul 37; cauza 40/79, P/Comisia, ECLI:EU:C:1981:32, punctul 12; cauza 270/84, Licata/ESC, ECLI:EU:C:1986:304, punctul 31; cauza C-60/98 Butterfly Music/CEDEM, ECLI:EU:C:1999:333, punctul 24; cauza C-334/07 P, Comisia/Freistaat Sachsen, ECLI:EU:C:2008:709, punctul 53; cauza T-404/05 Grecia/Comisia, ECLI:EU:T:2008:510, punctul 77.

⁽⁸²⁾ Cauza C-169/95, Spania/Comisia, ECLI:EU:C:1997:10, punctul 51-54; cauzele conexe T-116/01 și T118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Comisia, ECLI:EU:T:2003:217, punctul 205.

⁽⁸³⁾ Cauzele conexe C-465/09 P-C-470/09 P Diputación Foral de Vizcaya și alții/Comisia, ECLI:EU:C:2011:372, punctele 125 și 128.

- (165) Pentru aceste motive, Comisia are obligația să evalueze BesAR în temeiul orientărilor din 2014. Comisia nu dispune de nicio putere de apreciere pentru a se abate de la orientările respective în evaluarea sa. Întrucât decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în Jurnalul Oficial la 1 iulie 2014, Comisia a invitat Germania și toate părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la aplicarea orientărilor din 2014 în cazul de față.

7.3.1.1. Observațiile din partea Germaniei și a părților terțe

- (166) Mai multe părți interesate au susținut că orientările din 2014 nu ar trebui să se aplice suprataxelor pe energia din surse regenerabile plafonate și că, mai degrabă, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a compatibilității în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) sau al articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
- (167) În primul rând, părțile respective au susținut că reducerile suprataxei pe energia din surse regenerabile ar putea fi considerate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, având în vedere că acestea promovează realizarea unui proiect important de interes european comun (promovarea energiei din surse regenerabile, conform dispozițiilor Directivei 2009/28/CE) sau, în lipsa acestuia, că sunt destinate să remedieze perturbări grave ale economiei Germaniei (amenințarea dezindustrializării ca urmare a costurilor SRE).
- (168) Părțile interesate au susținut, de asemenea, că reducerile ar putea fi considerate compatibile în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, pe motiv că acestea au ca obiectiv promovarea dezvoltării energiei din surse regenerabile, prevenind în același timp relocarea emisiilor de dioxid de carbon și menținerea unei baze industriale în Uniune. În acest sens, părțile interesate susțin că BesAR este instrumentul adecvat pentru reconcilierea diferitelor aspecte ale acestui obiectiv multiplu. De asemenea, acestea afirmă că instrumentul respectiv are caracter proporțional, întrucât beneficiarii BesAR contribuie în continuare la finanțare. De asemenea, părțile interesate susțin că măsura are caracter proporțional, pe motiv că taxele pe energia electrică și suprataxa pe energia din surse regenerabile sunt similare în esență (ambele reprezentând taxe pe consumul de energie electrică) și că rata minimă de impozitare a electricității consumate de întreprinderi stabilită de Uniune, astfel cum se arată în tabelul C din anexa I la Directiva 2003/96/CE a Consiliului ⁽⁸⁴⁾, este de 0,05 cenți/kWh, cu alte cuvinte, corespunde nivelului minim al suprataxei pe energia din surse regenerabile. În cele din urmă, părțile interesate susțin că Legea EEG 2012 nu denaturează concurența sau schimburile comerciale, întrucât aceasta nu contracarează pe deplin denaturarea cauzată în primul rând de valoarea mai mare a suprataxei pe energia din surse regenerabile suportată de întreprinderile germane în comparație cu taxele sau impozitele echivalente cu care se confruntă întreprinderile din alte state membre.
- (169) În ceea ce privește aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) și a articolului 107 alineatul (3) litera (c), în răspunsul său la decizia Comisiei de inițiere a procedurii, Germania a prezentat argumente comparabile.
- (170) În al doilea rând, potrivit părților interesate, Comisia nu poate examina reducerile separat în baza unui temei juridic distinct pentru compatibilitate decât cel care a fost utilizat pentru examinarea sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile. În decizia de inițiere a procedurii, Comisia ar fi trebuit, mai degrabă, să evalueze (și să aprobe) reducerile, care fac parte din finanțare, împreună cu sprijinul acordat energiei din surse regenerabile. Acest lucru se explică prin raportare la jurisprudența Curții conform căreia Comisia trebuie să ia în considerare și modul de finanțare a ajutorului în cazul în care acesta face parte integrantă din măsură ⁽⁸⁵⁾.
- (171) În al treilea rând, chiar dacă s-ar aplica orientările din 2014, părțile interesate susțin că, având în vedere punctele 248 și 250 din orientările din 2014, orientările respective ar putea să se aplice retroactiv numai în cazul ajutoarelor ilegale, nu în cazul ajutoarelor existente. Cu toate acestea, chiar dacă suprataxele plafonate ar constitui ajutor de stat (ceea ce este contestat), acestea ar trebui să fie considerate ajutor existent datorită aprobării lor implicite de către Comisie în cazul NN 27/2000 ⁽⁸⁶⁾.
- (172) În al patrulea rând, părțile interesate susțin că orientările din 2014, în special normele privind planurile de ajustare prevăzute în secțiunea 3.7.3, ar trebui să fie interpretate într-un mod care să protejeze așteptările legitime ale beneficiarilor: cu alte cuvinte, ajustarea progresivă ar trebui să fie suficient de redusă în anii 2013 și 2014, astfel încât să excludă recuperarea. În opinia acestora, așteptările legitime au rezultat ca urmare a deciziei Comisiei în cazul NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).

⁽⁸⁵⁾ Cauza C-261/01, Van Calster, ECLI:EU:C:2003:571, punctul 49; cauza C-333/07, Société Régie Networks, ECLI:EU:C:2008:764, punctul 89.

⁽⁸⁶⁾ A se vedea nota de subsol 75 de mai sus.

7.3.1.2. Evaluare

- (173) Argumentele prezentate nu pot modifica evaluarea din prezenta decizie privind aplicabilitatea orientărilor din 2014 prezentată în considerentele 157-165 de mai sus.
- (174) În primul rând, în ceea ce privește aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, punctul 10 din orientările din 2014 prevede că, în respectivele orientări specifice, „Comisia stabilește condițiile în care ajutoarele pentru energie și mediu pot fi considerate compatibile cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat”. Conform Curții de Justiție, „Comisia poate să adopte o politică privind modul în care își va exercita puterea de apreciere, sub forma unor acte cum ar fi orientările, în măsura în care aceste acte conțin reguli care precizează abordarea pe care trebuie să o urmeze instituția și nu se îndepărtează de la normele tratatului”⁽⁸⁷⁾. Întrucât orientările din 2014 au stabilit *ex ante*, în mod general și transparent, condițiile de compatibilitate pentru excepția prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din tratat, Comisia are obligația de a aplica orientările respective.
- (175) Nu există posibilitatea aplicării prin analogie a normelor de impozitare a electricității, întrucât orientările din 2014 conțin un set complet de norme pentru evaluarea reducerii suprataxelor SRE.
- (176) În ceea ce privește derogările prevăzute la articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, orientările din 2014 nu conțin niciun criteriu cu privire la modul în care Comisia își va exercita puterea de apreciere în aplicarea articolului 107 alineatul (3) litera (b). Într-adevăr, Comisia a adoptat o comunicare privind „Criteriile pentru analiza compatibilității cu piața internă a ajutoarelor de stat pentru promovarea realizării unor proiecte importante de interes european comun”⁽⁸⁸⁾, care se aplică începând cu 1 iulie 2014. Cu toate acestea, conform punctului 52 din comunicare, „în cazul ajutoarelor nenotificate, Comisia va aplica prezenta comunicare dacă ajutorul a fost acordat după intrarea sa în vigoare, precum și normele în vigoare la momentul în care ajutorul a fost acordat în toate celelalte cazuri”. Acest lucru înseamnă că respectivele criterii prevăzute în comunicare nu pot fi aplicate reducerilor suprataxei examinate în prezenta decizie. Comisia trebuie să aplice, mai degrabă, normele prevăzute în orientările din 2008⁽⁸⁹⁾.
- (177) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că BesAR ar putea fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat, în conformitate cu punctele 147-150 din orientările din 2008. Aceste îndoieli au apărut în special pentru că reducerile nu păreau să se refere la un proiect și, *a fortiori*, la un proiect care să fie „definit în mod specific și clar în ceea ce privește condițiile punerii sale în aplicare”. De asemenea, a rămas oricum discutabil dacă un astfel de proiect ar putea fi considerat ca fiind „de interes european comun”, cu alte cuvinte, dacă avantajul acordat s-ar putea extinde la întreaga Uniune. În cele din urmă, nu este cert dacă ajutorul în cauză, și anume reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile, ar „reprezenta un stimul pentru realizarea proiectului” (considerentele 211 și 212 din decizia de inițiere a procedurii).
- (178) Aceste îndoieli nu au fost înlăturate. Germania susține că atât realizarea obiectivelor privind sursele regenerabile de energie, cât și menținerea competitivității industriale constituie un singur proiect, dacă nu chiar mai multe proiecte de interes european comun. Germania face referire la strategia Comisiei „Europa 2020”, care prevede drept prioritate „promovarea unei economii mai eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive”⁽⁹⁰⁾. Cu toate acestea, indiferent cât de importante sunt obiectivele politice, dezvoltarea surselor de energie regenerabilă și promovarea competitivității nu pot fi înțelese ca proiecte specifice în sensul propriu. Ar fi cu atât mai puțin posibilă definirea unor astfel de proiecte în ceea ce privește punerea lor în aplicare, care include participanții, obiectivele și efectele acestora, astfel cum se prevede la punctul 147 litera (a) din orientările din 2008. Dacă proiectele de interes european comun ar fi interpretate astfel încât să cuprindă numai obiectivele politice ca atare, limitele articolului 107 alineatul (3) litera (b) ar fi extinse dincolo de modul de redactare al acestuia și cerința de a viza un anumit proiect bine definit ar fi lipsită de sens. Acest lucru ar contraveni „necesității unei interpretări restrictive a derogărilor de la principiul general potrivit căruia ajutorul de stat este incompatibil cu piața comună”⁽⁹¹⁾.
- (179) Mai important este faptul că, astfel cum a precizat în mod clar Tribunalul în cauza Hotel Cipriani, „o măsură de ajutor poate beneficia de derogarea prevăzută la [articolul 107 alineatul (3) litera (b) din tratat] numai dacă aceasta nu îi avantajează în principal pe operatorii economici dintr-un stat membru, ci din întreaga Comunitate”.

⁽⁸⁷⁾ Cauza C-310/99, Italia/Comisia, ECLI:EU:C:2002:143, punctul 52.

⁽⁸⁸⁾ JO C 188, 20.6.2014, p. 4.

⁽⁸⁹⁾ Orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului din 2008 (JO C 82, 1.4.2008, p. 1).

⁽⁹⁰⁾ COM(2010) 2020 final, p. 10.

⁽⁹¹⁾ Cauza C-301/96, Germania/Comisia, ECLI:EU:C:2003:509, punctul 106.

Acest criteriu nu este îndeplinit în cazul în care schema națională de ajutor urmărește doar să îmbunătățească competitivitatea întreprinderilor în cauză ⁽⁹²⁾. Într-adevăr, BesAR are numai scopul de a scuti întreprinderile mari consumatoare de energie din Germania de la plata unui cost, îmbunătățind astfel competitivitatea acestora.

- (180) În cele din urmă, având în vedere că este necesară o interpretare restrictivă a derogărilor de la principiul general conform căruia ajutorul de stat este incompatibil cu piața internă, astfel cum s-a menționat în considerentul 178, simpla creștere a costurilor energiei electrice pentru un număr mare de utilizatori industriali nu poate fi considerată o perturbare gravă a economiei statului membru în cauză.
- (181) Prin urmare, Comisia nu ar fi putut să aprobe BesAR în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din tratat.
- (182) În al doilea rând, în ceea ce privește argumentația rezumată în considerentul 170, ajutorul acordat întreprinderilor mari consumatoare de energie prin reducerea suprataxelor pe energia din surse regenerabile este, în mod clar, distinct și separabil de sprijinul pentru energia din surse regenerabile. Beneficiarii acestuia din urmă constituie un alt grup față de grupul beneficiarilor celui dintâi. De asemenea, reducerile nu servesc imediat scopului de a finanța sprijinul pentru energia din surse regenerabile, ci, dimpotrivă, de fapt contravin acestui scop, întrucât efectul lor imediat este scăderea veniturilor disponibile pentru finanțarea SRE. Acest lucru este demonstrat de faptul că suprataxa pe energia din surse regenerabile a trebuit majorată pentru toți ceilalți utilizatori neprivilegiați pentru a proteja finanțarea.
- (183) În al treilea rând, în ceea ce privește argumentația rezumată în considerentul 171, BesAR trebuie considerat ajutor ilegal care intră în domeniul de aplicare a punctului 248 din orientările din 2014. Într-adevăr, astfel cum s-a explicat anterior în considerentul 141 și următoarele, Legea EEG 2012 a modificat în mod substanțial schema de ajutor aprobată prin decizia Comisiei adoptată în cazul NN 27/2000.
- (184) Al patrulea argument privind așteptările legitime ale beneficiarilor este examinat în detaliu în considerentul 257, întrucât acesta se referă exclusiv la recuperare.

7.3.1.3. Evaluarea alternativă în temeiul orientărilor din 2008

- (185) Contrar jurisprudenței Curții de Justiție, Tribunalul și-a exprimat de mai multe ori punctul de vedere că ajutoarele ilegale trebuie să fie evaluate în conformitate cu normele în vigoare la momentul la care au fost acordate. Prin urmare, Comisia a efectuat o evaluare alternativă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat pe baza orientărilor din 2008.
- (186) Ca urmare, Comisia ar fi trebuit să declare ajutorul de funcționare acordat în temeiul BesAR incompatibil în toate elementele sale, din motivele menționate în considerentul 187 și următoarele.
- (187) În decizia de inițiere a procedurii se precizează că, la momentul adoptării acesteia, nu existau norme specifice privind ajutoarele de stat care să recunoască că scutirile sau reducerile de taxe care servesc la finanțarea sprijinului SER pot fi considerate necesare pentru atingerea unui obiectiv de interes comun și care să le autorizeze, prin urmare, în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat.
- (188) De asemenea, Comisia a interzis ajutorul de funcționare similar notificat de Austria în 2011 ⁽⁹³⁾. Această interdicție este în conformitate cu jurisprudența Curții, conform căreia ajutorul de funcționare ca atare afectează condițiile în care se desfășoară schimburile comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, prin urmare, acesta nu poate fi declarat compatibil cu piața internă ⁽⁹⁴⁾. În decizia respectivă, Comisia explică, de asemenea, motivul pentru care nu se putea realiza nicio analogie cu normele privind impozitarea energiei electrice.
- (189) De asemenea, este posibil ca, din aceste motive, Comisia să nu fi autorizat ajutorul în cauză în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din tratat pe baza normelor de fond în vigoare la momentul acordării ajutorului.

⁽⁹²⁾ Cauzele conexe T-254/00, T-270/00 și T-277/00, Hotel Cipriani și alții, ECLI:EU:T:2008:537, punctul 337.

⁽⁹³⁾ Cazul SA.26036 (C24/09) – Austria, privind ajutorul de stat acordat întreprinderilor mari consumatoare de energie în conformitate cu Legea austriacă privind energia electrică ecologică (JO L 235, 10.9.2011, p. 42).

⁽⁹⁴⁾ Hotărârea în cauza Germania/Comisia („Jadekost”), C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, punctul 77, cu trimiteri suplimentare.

7.3.2. Costurile care rezultă din sprijinul pentru energia din surse regenerabile de energie

- (190) În conformitate cu punctul 184 din orientările din 2014, reducerile pot fi acordate numai în ceea ce privește costurile care rezultă din sprijinul acordat energiei din surse regenerabile.
- (191) Cu toate acestea, astfel cum a stabilit Comisia în decizia sa în cazul SA.38632 (2014/N) privind Legea EEG 2014 (denumită în continuare „decizia EEG 2014”), suprataxa pe energia din surse regenerabile contribuie, de asemenea, la finanțarea sprijinului pentru producția de energie electrică din gaze de mină. Gazele de mină nu reprezintă o sursă de energie regenerabilă în sensul punctului 19 subpunctul 5 din orientările din 2014. Reducerile suprataxelor destinate finanțării sprijinului pentru alte surse de energie nu fac obiectul secțiunii 3.7.2. din orientările din 2014 ⁽⁹⁵⁾.
- (192) În acest sens, Germania a indicat în contextul procedurii de notificare în cazul SA.38632 (2014/N) că nu va fi acordată nicio reducere a finanțării sprijinului pentru energia electrică din gaz de mină, având în vedere că, în temeiul Legii EEG 2014, întreprinderile mari consumatoare de energie trebuie să plătească valoarea integrală a suprataxei pentru primul GWh consumat de fiecare punct de consum în cauză. Într-adevăr, venitul provenit din valoarea integrală a suprataxei corespunzătoare primului GWh este mai mare decât valoarea subvenției plătite pentru energia electrică produsă din gaz de mină ⁽⁹⁶⁾.
- (193) În 2012, cuantumul sprijinului pentru gaz de mină (41,4 de milioane EUR) reprezenta 0,25 % din cuantumul total al sprijinului acordat în temeiul Legii EEG 2012 pentru anul respectiv. Previziunile indică faptul că volumul de gaz de mină este probabil să rămână constant în viitor sau chiar să scadă ușor ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Pe această bază, Comisia a constatat că, în cazul celor care beneficiază de BesAR în temeiul Legii EEG 2014, plata suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru primul GWh consumat ar depăși cu mult cuantumul sprijinului pentru gazele de mină ⁽⁹⁸⁾. De asemenea, Comisia a concluzionat că, înmulțind procentul din sprijinul pentru energia din surse regenerabile acordat gazelor de mină (0,25 %) cu suprataxa pe energia din surse regenerabile (6,24 cenți/kWh în 2014), se obține un cuantum de 0,016 cenți/kWh. Cuantumul respectiv este mai mic decât suprataxa minimă pe care beneficiarii trebuiau să o plătească inclusiv după primul GWh consumat (0,05 cenți/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) În Legea EEG 2012 figurează două plafoane alternative. În temeiul primei alternative [articolul 41 alineatul (3) nr. 1], care este un plafon degresiv, beneficiarii trebuie să plătească valoarea integrală a suprataxei pentru primul GWh consumat, suprataxă minimă care trebuie plătită pentru consumul care depășește 100 GWh de consum fiind de 0,05 cenți/kWh. În temeiul celei de a doua alternative [articolul 41 alineatul (3) nr. 2], care vizează întreprinderile cu cel mai mare consum de energie, suprataxa este plafonată la 0,05 cenți/kWh pentru întregul consum al beneficiarului. În ambele cazuri, beneficiarii continuă să plătească mai mult decât procentul din suprataxă care ar putea fi alocat sprijinului pentru gazele de mină (0,016 cenți/kWh în 2014 și, pe baza unei suprataxe pe energia din surse regenerabile de 5,277 cenți/kWh în 2013, 0,013 cenți/kWh).
- (196) Prin urmare, plata unei suprataxe minime de 0,05 cenți/kWh în 2013 și 2014, pe lângă obligația care le revine unor beneficiari de a plăti suprataxa pentru primul GWh, a garantat faptul că nicio reducere a finanțării sprijinului pentru energia electrică din gaz de mină nu a fost acordată întreprinderilor mari consumatoare de energie electrică ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. Eligibilitatea

- (197) Punctul 185 din orientările din 2014 prevede că ajutorul ar trebui limitat la sectoarele care sunt expuse unui risc în ceea ce privește poziția lor concurențială din cauza costurilor generate de finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile în funcție de intensitatea lor electrică și de expunerea lor la comerțul internațional. Prin urmare, ajutorul poate fi acordat numai dacă întreprinderea aparține sectoarelor incluse în lista din anexa 3 la orientările din 2014.
- (198) De asemenea, în conformitate cu punctul 186 din orientările din 2014, un stat membru poate include o întreprindere în schema sa națională prin care acordă reduceri ale costurilor rezultate din sprijinul pentru energia din surse regenerabile dacă întreprinderea are o intensitate electrică de cel puțin 20 % și aparține unui sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul UE, chiar dacă nu aparține unuia dintre sectoarele menționate în anexa 3 la orientările din 2014.

⁽⁹⁵⁾ Decizia EEG 2014, considerentul 293.

⁽⁹⁶⁾ Decizia EEG 2014, considerentele 294 și 295.

⁽⁹⁷⁾ Decizia EEG 2014, considerentul 295.

⁽⁹⁸⁾ Cu un consum eligibil de 2707 puncte în 2014 și o suprataxă pe energia din surse regenerabile de 6,24 cenți/kWh, veniturile din suprataxă generate de plățile pentru primul GWh consumat sunt egale cu 168 916 800 EUR. A se vedea Decizia EEG 2014, considerentul 296.

⁽⁹⁹⁾ Decizia EEG 2014, considerentul 296.

⁽¹⁰⁰⁾ Cf. decizia EEG 2014, considerentul 297.

- (199) În cele din urmă, punctul 187 din orientările din 2014 prevede că statele membre pot impune criterii de eligibilitate suplimentare cu condiția ca în cadrul sectoarelor eligibile alegerea beneficiarilor să se bazeze pe criterii obiective, nediscriminatorii și transparente, iar ajutoarele să se acorde, în principiu, în același mod pentru toți concurenții din același sector, dacă aceștia se află într-o situație de fapt similară.
- (200) În măsura în care ajutorul respectiv sub forma unei reduceri sau a unei scutiri de sarcină corespunzătoare finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile a fost acordat înainte de data de aplicare a orientărilor respective unor întreprinderi care nu sunt eligibile în conformitate cu criteriile menționate în considerentele 197 și 198 din prezenta decizie, ajutorul poate fi declarat compatibil cu condiția ca acesta să fie conform cu un plan de ajustare (punctul 197 din orientările din 2014).
- (201) Germania a indicat că, în 2013 și 2014, numai câțiva beneficiari ai BesAR erau eligibili pentru ajutorul de stat sub formă de reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile în conformitate cu secțiunea 3.7.2 din orientările din 2014. Prin urmare, Germania a prezentat pentru beneficiarii respectivi care nu erau eligibili un plan de ajustare (a se vedea anexa II) care este examinat în secțiunea 7.3.5. Germania a explicat, de asemenea, că toți beneficiarii care puteau fi incluși în schema națională în temeiul punctului 186 din orientările din 2014 aparțin sectoarelor enumerate în lista din anexa 5 la orientările din 2014.
- (202) Pentru calcularea valorii adăugate brute (denumită în continuare „VAB”), care este necesară pentru punerea în aplicare a punctelor 185-192 din orientările din 2014 și care este definită în anexa 4 la acestea, articolul 41 din Legea EEG 2012 utilizează VAB la prețurile pieței din ultimul exercițiu financiar înainte de depunerea cererii pentru reducerea suprataxe. Punctele 1 și 2 din anexa 4 la orientările din 2014 prevăd utilizarea VAB la costul factorilor, precum și media aritmetică a ultimilor trei ani pentru care există date disponibile. Germania a explicat că aceste date nu sunt disponibile, întrucât cererile de acordare a reducerilor pentru anii 2013 și 2014 includ doar VAB la prețurile pieței din cel mai recent exercițiu financiar pentru care au fost disponibile date (și anume 2011 și 2012). În mod similar, Germania a explicat că, în scopul calculării costurilor energiei electrice, prețurile medii de vânzare cu amănuntul ale energiei electrice nu au fost disponibile pentru toate întreprinderile, cel puțin nu pentru tranșe de consum mai mari; în schimb, calculul costurilor energiei electrice se bazează pe costurile efective ale energiei electrice suportate în anii 2011 și 2012, întrucât cifrele respective au fost cele prezentate de întreprinderi în cererile lor de acordare a reducerilor din 2013 și 2014. În conformitate cu punctul 4 din anexa 4 la orientările din 2014, definiția costurilor energiei electrice ale unei întreprinderi se bazează în principal pe prețul energiei electrice asumat de întreprindere. Pe baza explicațiilor prezentate de Germania, Comisia a concluzionat în decizia sa în cazul SA.38632 (2014/N) că normele tranzitorii din Legea EEG 2014 care permit utilizarea datelor VAB la costul factorilor pe baza ultimului exercițiu financiar sau a ultimelor două exerciții financiare, precum și utilizarea costurilor reale ale energiei electrice din ultimul exercițiu financiar au fost în conformitate cu orientările din 2014, în special cu punctul 195 (considerentele 311-314 din decizia respectivă). Acest lucru s-a datorat faptului că datele respective, și anume VAB la costul factorilor pe baza ultimului exercițiu și a costurilor reale ale energiei electrice din ultimul exercițiu, s-ar fi aplicat numai cu titlu tranzitoriu până când datele prevăzute de anexa 4 la orientările din 2014 ar fi fost colectate. Acest raționament se aplică *a fortiori* evaluării reducerilor suprataxe pe energia din surse regenerabile care au avut loc în anii 2013 și 2014 și, pe baza acestui raționament, se poate admite, de asemenea, că datele privind valoarea adăugată brută la prețurile pieței sunt utilizate pentru a evalua compatibilitatea ajutoarelor de stat acordate în temeiul BesAR în 2013 și 2014 sub forma unor reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile în conformitate cu punctul 3.7.2 din orientările din 2014.
- (203) Comisia concluzionează că Legea EEG 2012 îndeplinește doar parțial normele de eligibilitate prevăzute la punctele 185 și 186 din orientările din 2014. Beneficiarii care nu întrunesc criteriile ar trebui, prin urmare, să facă obiectul unei recuperări, ale cărei detalii sunt examinate în secțiunea 7.3.5 privind planul de ajustare prezentat de Germania.

7.3.4. Proportionalitatea

- (204) Punctul 188 din orientările din 2014 prevede că ajutorul este considerat proporțional dacă beneficiarii acestuia plătesc cel puțin 15 % din costurile suplimentare fără reducere.
- (205) Cu toate acestea, statele membre pot limita și mai mult quantumul costurilor rezultate din finanțarea sprijinului pe energia din surse regenerabile care trebuie plătit la nivel de întreprindere la 4 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză. În cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %, statele membre pot limita quantumul global care trebuie plătit la 0,5 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză. În cele din urmă, în cazul în care statele membre decid să adopte limitele de 4 % și, respectiv, 0,5 % din valoarea adăugată brută, aceste limite trebuie să se aplice tuturor întreprinderilor eligibile (punctele 189 și 190 din orientările din 2014).

- (206) Germania a indicat că, în unele cazuri, plafonarea suprataxei pe energia din surse regenerabile plătită de beneficiari în anii 2013 și 2014 nu era proporțională conform criteriilor din orientările din 2014 ⁽¹⁰¹⁾. Prin urmare, Germania a prezentat un plan de ajustare (a se vedea anexa II), care este examinat în secțiunea 7.3.5.
- (207) Comisia concluzionează că plafonarea suprataxelor pe energia din surse regenerabile îndeplinește numai parțial criteriile de proporționalitate prevăzute la punctele 188 și 189 din orientările din 2014. Beneficiarii care nu întrunesc aceste criterii ar trebui, prin urmare, să facă obiectul unei recuperări, ale cărei detalii sunt examinate în secțiunea 7.3.5 privind planul de ajustare prezentat de Germania.

7.3.5. Planul de ajustare

- (208) În conformitate cu punctul 193 și următoarele din orientările din 2014, statele membre aplică criteriile de eligibilitate și de proporționalitate prevăzute în secțiunea 3.7.2 din orientările din 2014 și descrise mai sus în secțiunile 7.3.3 și 7.3.4 din prezenta decizie până la 1 ianuarie 2019 cel târziu. Ajutoarele acordate pentru o perioadă anterioară datei respective vor fi considerate compatibile dacă îndeplinesc aceleași criterii. De asemenea, Comisia consideră că toate ajutoarele acordate pentru a reduce sarcina aferentă finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile pentru anii dinainte de 2019 pot fi declarate compatibile cu piața internă în măsura în care ajutoarele respective sunt conforme cu un plan de ajustare.
- (209) Planul de ajustare trebuie să implice adaptarea progresivă la nivelurile ajutorului care rezultă din aplicarea criteriilor de eligibilitate și de proporționalitate prevăzute în secțiunea 3.7.2 din orientările din 2014 și descrise în secțiunile 7.3.3 și 7.3.4.
- (210) În măsura în care ajutorul a fost acordat pentru o perioadă anterioară datei aplicării orientărilor menționate mai sus, planul trebuie să prevadă, de asemenea, aplicarea treptată a criteriilor pentru perioada respectivă.
- (211) În cazul în care, astfel cum se precizează în considerentul 200, ajutorul a fost acordat înainte de data aplicării orientărilor din 2014 în favoarea unor întreprinderi care nu sunt eligibile în conformitate cu criteriile descrise în secțiunea 7.3.3 din prezenta decizie, astfel de ajutoare pot fi declarate compatibile cu condiția ca planul de ajustare să prevadă o contribuție proprie minimă de 20 % din costurile suplimentare ale suprataxei fără reducere, care trebuie să fie stabilită progresiv și cel târziu până la 1 ianuarie 2019 (punctul 197 din orientările din 2014).
- (212) Germania a prezentat un plan de ajustare (anexa II), descris în considerentul 27 și următoarele, care prevede o creștere progresivă a suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru toți beneficiarii care fac obiectul recuperării. Punctul de plecare este suprataxa pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv în 2013; aceasta se obține prin înmulțirea suprataxei pe energia din surse regenerabile reduse a beneficiarului din 2013 cu consumul real de energie electrică al beneficiarului din același an (denumită în continuare „suprataxa de bază”). În conformitate cu planul de ajustare, suprataxele pentru 2013 și 2014 vor fi reajustate astfel încât să nu depășească 125 % și 150 % din suprataxa de bază. Începând cu anul 2015, majorarea ar putea fi mai mare, întrucât plafonul este stabilit la 200 % din suprataxa de bază. În anii următori până în 2018, suprataxa pentru anul x va fi, de asemenea, plafonată la 200 % din suprataxa pentru anul $x - 2$.
- (213) În ceea ce privește anii examinați în prezenta decizie, și anume anii 2013 și 2014, planul de ajustare prevede o creștere progresivă a suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru toți beneficiarii pentru care criteriile de eligibilitate și de proporționalitate din orientările din 2014 nu au fost respectate. Se preconizează continuarea creșterii după 2014, astfel încât se poate presupune că nivelurile prevăzute de orientările din 2014 vor fi îndeplinite până la 1 ianuarie 2019, atât de întreprinderile care sunt, în principiu, eligibile, dar nu au plătit o suprataxă suficient de mare, cât și de întreprinderile care nu sunt eligibile și care, prin urmare, trebuie să respecte contribuția proprie minimă de 20 % din costurile suplimentare ale suprataxei prevăzută la punctul 197 din orientările din 2014. De asemenea, Comisia constată că planul de ajustare ia în considerare toți factorii economici relevanți legați de politica privind sursele regenerabile de energie și că Germania l-a notificat în termenul stabilit la punctul 200 din orientările din 2014.
- (214) Prin urmare, în ceea ce privește anii 2013 și 2014, planul de ajustare este în conformitate cu cerințele prevăzute în secțiunea 3.7.3 din orientările din 2014. În consecință, în conformitate cu punctul 194 din orientările din 2014, reducerile, astfel cum au fost modificate prin planul de ajustare, pot fi considerate compatibile cu piața internă.

⁽¹⁰¹⁾ Pentru aplicarea datelor VAB și a datelor privind intensitatea electrică, a se vedea considerentul 202 din prezenta decizie.

7.3.6. Concluzii privind compatibilitatea

- (215) Suprataxele EEG reduse acordate întreprinderilor mari consumatoare de energie în 2013 și 2014 sunt compatibile cu piața internă numai în măsura în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) reducerea suprataxei se acordă numai pentru acoperirea costurilor rezultate din sprijinul pentru energia din surse regenerabile;
 - (b) beneficiarii îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la punctele 185, 186 și 187 din orientările din 2014, astfel cum s-a examinat în secțiunea 7.3.3 din prezenta decizie, și
 - (c) reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile este proporțională, conform criteriilor prevăzute la punctele 188 și 189 din orientările din 2014, astfel cum s-a examinat în secțiunea 7.3.4 din prezenta decizie.
- (216) În cazul beneficiarilor pentru care una sau mai multe dintre condițiile descrise în considerentul 215 nu sunt îndeplinite, Comisia consideră în mod excepțional că ajutorul de stat acordat în temeiul BesAR în 2013 și 2014 poate fi declarat compatibil cu piața internă, în măsura în care se asigură că beneficiarii plătesc cel puțin 125 % din suprataxa de bază definită în considerentul 212 pentru anul 2013 și 150 % din suprataxa de bază pentru anul 2014. Pentru a garanta acest rezultat, recuperarea ar trebui să aibă loc după cum urmează:
- (a) în ceea ce privește reducerea acordată pentru 2013, recuperarea ar trebui să corespundă diferenței dintre suprataxa care ar fi trebuit plătită dacă toate condițiile menționate în considerentul 215 ar fi fost îndeplinite și suprataxa pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv în anul 2013; cu toate acestea, totalul suprataxei pe energia din surse regenerabile, inclusiv sumele recuperate, corespunzătoare întreprinderii care face obiectul recuperării nu trebuie să depășească 125 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv în anul 2013;
 - (b) în ceea ce privește reducerea acordată pentru 2014, recuperarea ar trebui să corespundă diferenței dintre suprataxa care ar fi trebuit plătită dacă toate criteriile menționate la considerentul 215 ar fi fost îndeplinite și suprataxa pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv în anul 2014; cu toate acestea, totalul suprataxei pe energia din surse regenerabile, inclusiv sumele recuperate, corespunzătoare întreprinderii care face obiectul recuperării nu trebuie să depășească 150 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv în anul 2013;

7.4. Conformitatea cu alte dispoziții ale tratatului

- (217) În conformitate cu punctul 29 din orientările din 2014, întrucât suprataxa pe energia din surse regenerabile vizează finanțarea sprijinului pentru energia din surse regenerabile, Comisia a examinat conformitatea acesteia cu articolele 30 și 110 din tratat.
- (218) Conform jurisprudenței, o taxă aplicată produselor naționale și celor importate în temeiul aceluiași criterii poate fi interzisă totuși prin tratat atunci când venitul din taxa respectivă este destinat susținerii activităților de care beneficiază în mod special produsele naționale supuse impunerii.
- (219) Dacă avantajele de care beneficiază produsele compensează integral taxa care le este aplicată, efectele acesteia nu se produc decât în raport cu produsele importate și aceasta reprezintă o taxă cu efect echivalent, care contravine articolului 30 din tratat. Dimpotrivă, dacă avantajele compensează numai parțial sarcina suportată de produsele naționale, taxa în cauză reprezintă un impozit discriminatoriu în sensul articolului 110 din tratat, iar proporția utilizată pentru a compensa sarcina suportată de produsele naționale va contravine dispoziției respective ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Comisia a considerat pe parcursul îndelungatei sale practici decizionale ⁽¹⁰³⁾ și în conformitate cu jurisprudența Curții ⁽¹⁰⁴⁾, că finanțarea schemelor naționale de sprijin pentru energia electrică din surse regenerabile prin intermediul unei taxe parafiscale pe consumul de energie electrică poate discrimina energia electrică din surse regenerabile importată. Într-adevăr, dacă producția internă de energie electrică este susținută de un ajutor care este finanțat prin intermediul unei taxe pe consumul de energie electrică (inclusiv consumul de energie electrică

⁽¹⁰²⁾ Cauzele conexe C-128/03 și C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, punctele 44-47; cauza C206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, punctul 42.

⁽¹⁰³⁾ Decizia privind ajutorul de stat N 34/90; Decizia privind ajutorul de stat N 416/99; Decizia privind ajutorul de stat N 490/2000; Decizia privind ajutorul de stat N 550/2000; Deciziile privind ajutorul de stat N 317/A/2006 și NN 162/A/2003; Deciziile privind ajutorul de stat N 707 și 708/2002; Decizia privind ajutorul de stat N 789/02; Decizia privind ajutorul de stat N 6/A/2001; Decizia 2007/580/CE a Comisiei; Decizia 2009/476/CE a Comisiei; Ajutorul de stat N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Cauzele conexe C-128/03 și C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, punctele 44-47; cauza C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, punctul 58 și 59.

importată), atunci modul de finanțare care impune o sarcină asupra energiei electrice importate, care nu beneficiază de finanțarea respectivă, riscă să aibă un efect discriminatoriu asupra energiei electrice din surse regenerabile importate, încălcând, prin urmare, articolul 30 și/sau articolul 110 din tratat ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) De asemenea, în decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a observat că Legea EEG 2012 poate avea, *prima facie*, un efect discriminatoriu, având în vedere că articolul 39 din Legea EEG 2012 prevede reducerea ratei suprataxei pe energia din surse regenerabile în cazul așa-numitei comercializări directe. Rata redusă se aplică numai atunci când furnizorul a achiziționat 50 % din portofoliul său de energie electrică de la producătorii naționali de energie electrică din surse regenerabile, aceasta constituind, prin urmare, o taxă discriminatorie în sensul articolului 110 din tratat.
- (222) De asemenea, Comisia a considerat că, în cazurile în care suprataxa a fost ridicată la importurile de energie electrică care nu ar fi beneficiat de sprijin în temeiul Legii EEG 2012 dacă energia electrică ar fi fost produsă în Germania (de exemplu, energia electrică produsă de instalațiile care au fost în funcțiune mai mult de 20 de ani), suprataxa respectă articolele 30 și 110 pe motiv că, în acest caz, nu există nicio diferență de tratament între producția națională și importuri.
- (223) Germania contestă faptul că Legea EEG 2012 poate conduce la o discriminare în sensul articolelor 30 și 110 din tratat, din următoarele motive: în primul rând, aceasta susține că nu există nicio similaritate între produsele importate asupra cărora este impusă suprataxa pe energia din surse regenerabile și produsele naționale pe care aceasta le finanțează. Acest lucru se datorează faptului că suprataxa pe energia din surse regenerabile finanțează instalațiile de energie electrică din surse regenerabile, întrucât aceasta este impusă asupra consumului de energie electrică din surse regenerabile.
- (224) Chiar dacă s-ar considera că suprataxa finanțează energia electrică din surse regenerabile, ar exista totuși o diferență între energia electrică asupra căreia este impusă suprataxa și energia electrică pe care suprataxa o promovează. Aceasta se datorează faptului că obiectivul Germaniei în ceea ce privește sursele regenerabile de energie, prevăzut la articolul 3 alineatul (3) și în partea A din anexa I la Directiva 2009/28/CE, poate fi îndeplinit numai de energia electrică din surse regenerabile care a fost fie produsă pe plan intern, fie importată, în temeiul unui mecanism de cooperare cu statul membru în care a fost produsă energia electrică [articolul 5 alineatul (3) din directiva menționată]. Prin urmare, în lipsa unui mecanism de cooperare, energie electrică din surse regenerabile importată nu este luată în calcul în vederea atingerii obiectivului. Din perspectiva consumatorilor, acest tip de energie electrică nu poate, prin urmare, să fie considerat similar energiei electrice din surse regenerabile produse pe plan intern.
- (225) În ceea ce privește *privilegiul privind energia electrică ecologică* (articolul 39 din Legea EEG 2012), Germania susține că acesta nu poate fi considerat ca fiind discriminatoriu întrucât pune în aplicare în mod efectiv Directiva 2009/28/CE. Directiva 2009/28/CE stabilește un obiectiv național pentru cota de energie din surse regenerabile și permite statelor membre să instituie scheme de sprijin și măsuri de cooperare [articolul 3 alineatul (3)]. În temeiul articolului 5 alineatul (3) din directivă, energie electrică din surse regenerabile care este produsă pe plan intern este luată în calcul în vederea atingerii obiectivului. În principiu, energia din surse regenerabile produsă în alte state membre este luată în calcul în vederea atingerii obiectivului în cazul în care aceasta este reglementată de un acord de cooperare între statele membre în cauză. Încheierea unor astfel de acorduri nu este obligatorie, fiind lăsată la latitudinea statelor membre. Potrivit Germaniei, din dispozițiile directivei rezultă că Germania are dreptul de a sprijini producția de energie electrică din surse regenerabile numai pe piața internă. De asemenea, din aceleași dispoziții ar rezulta că Germania nu este obligată să acorde acces la schema de sprijin producătorilor de energie electrică din surse regenerabile din alte state membre sau să le permită acestor producători să beneficieze de *privilegiul privind energia electrică ecologică*.
- (226) De asemenea, Germania susține că, dacă *privilegiul privind energia electrică ecologică* ar fi pus la dispoziția producătorilor situați în alte state membre, există riscul ca aceasta să conducă la supracompensarea producătorilor respectivi, care ar putea începe să aleagă cea mai convenabilă schemă dintre diferitele scheme naționale de sprijin. De asemenea, aceasta ar reprezenta o amenințare pentru mecanismul de finanțare al Legii EEG 2012, întrucât din ce în ce mai mulți producători străini ar dori să utilizeze *privilegiul privind energia electrică ecologică*, iar cantitatea de energie electrică pe care suprataxa pe energia din surse regenerabile a fost impusă efectiv ar continua să scadă, afectând astfel baza de finanțare. În practică, aceasta ar contraveni obiectivelor Directivei 2009/28/CE, care autorizează instituirea schemelor naționale de sprijin în vederea creșterii producției de energie din surse regenerabile.
- (227) Potrivit Germaniei, această interpretare este confirmată de hotărârea recentă în cauza Ålands Vindkraft ⁽¹⁰⁶⁾. În cauza respectivă vizând un sistem național care prevede atribuirea certificatelor comercializabile producătorilor de energie electrică ecologică numai pentru energia electrică ecologică produsă pe teritoriul statului membru respectiv, Curtea de Justiție a hotărât că sistemul respectiv constituie o măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative la import care, în principiu, este incompatibilă cu obligațiile care rezultă din articolul 34 din tratat. Cu toate acestea, sistemul ar putea fi justificat prin cerințele imperative privind protecția mediului ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Cauza 47/69 Franța/Comisia, ECLI:EU:C:1970:60, punctul 20; Decizia EEG din 2014, considerentul 329 și următoarele.

⁽¹⁰⁶⁾ Cauza C-573/12, Ålands Vindkraft, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Cauza C-573/12, Ålands Vindkraft, ECLI:EU:C:2014:2037, punctele 75, 119.

- (228) În cele din urmă, potrivit Germaniei, suprataxa pe energia din surse regenerabile nu constituie o taxă în sensul articolului 30 sau al articolului 110 din tratat. Mai degrabă, este vorba despre o simplă cerere de restituire din partea operatorilor de transport și de sistem față de furnizorii de energie electrică, întrucât se consideră că operatorii de transport și de sistem prestează servicii pentru furnizori. Germania face trimitere la jurisprudența Curții de Justiție, conform căreia „o taxă impusă asupra mărfurilor în baza faptului că trec frontiera poate să nu fie clasificată drept taxă cu efect echivalent celei interzise prin tratat, dacă aceasta se referă la un sistem general de taxe interne aplicat sistematic și în conformitate cu aceleași criterii produselor naționale și produselor similare importate sau exportate, dacă reprezintă plata unei sume proporționale cu serviciul specific prestat efectiv și individual comerciantului sau, în anumite situații, dacă aceasta este percepută ca urmare a inspecțiilor efectuate în scopul îndeplinirii obligațiilor impuse de dreptul comunitar”⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Germania consideră că al doilea și al treilea criteriu alternativ menționate în hotărârea Curții sunt îndeplinite. În primul rând, Germania susține că suprataxa pe energia din surse regenerabile constituie o plată adecvată pentru un anumit serviciu furnizat, și anume pentru faptul că operatorii de transport și de sistem cedează calitatea regenerabilă a energiei electrice din surse regenerabile transmise, care este achiziționată de furnizorii de energie electrică, astfel cum se explică în considerentul 144⁽¹⁰⁹⁾. Din punctul de vedere al Germaniei, prin plata suprataxe pe energia din surse regenerabile către OTS, furnizorii de energie electrică primesc ceva în schimb, și anume faptul că o parte din energia electrică a acestora provine din surse de energie regenerabile. Prin urmare, Germania susține că, spre deosebire de situația din cauza Essent⁽¹¹⁰⁾, în care nu există servicii în schimbul plăților, suprataxa pe energia din surse regenerabile corespunde unui serviciu prestat. În al doilea rând, se susține că suprataxa pe energia din surse regenerabile este impusă în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de dreptul Uniunii, și anume de Directiva 2009/28/CE.
- (230) Comisia nu poate fi de acord cu raționamentul prezentat de Germania.
- (231) În primul rând, cu toate că este adevărat că suprataxa pe energia din surse regenerabile finanțează crearea de instalații de energie regenerabilă, aceasta sprijină producția de energie electrică generată în instalațiile respective. Acest lucru este demonstrat de faptul că suprataxa pe energia din surse regenerabile este percepută pe kilowatt-ora de electricitate consumată. Pe de altă parte, similaritatea dintre energia electrică din surse regenerabile produsă pe plan intern și energia electrică din surse regenerabile importată nu poate fi influențată de simplul fapt că energia electrică din surse regenerabile importată nu este luată în calcul în vederea atingerii obiectivului prevăzut de Directiva 2009/28/CE. În conformitate cu jurisprudența Curții, similaritatea trebuie să fie apreciată „nu pe baza criteriului naturii strict identice a produselor, ci pe cel al utilizării lor similare și comparabile”⁽¹¹¹⁾. Problema similarității nu trebuie confundată cu diferența de tratament: diferența de tratament există numai în ceea ce privește energia electrică importată care ar fi putut fi eligibilă în temeiul Legii EEG 2012, dacă aceasta ar fi fost produsă în Germania. În acest sens, chestiunea dacă importul de electricitate din surse regenerabile contează în vederea atingerii obiectivului stabilit de Directiva 2009/28/CE este lipsită de relevanță.
- (232) De asemenea, Comisia nu este de acord cu afirmația Germaniei potrivit căreia suprataxa pe energia din surse regenerabile nu constituie o taxă în sensul articolelor 30 și 110 din tratat. În primul rând, astfel cum a constatat Curtea în cauza Essent, este lipsit de relevanță pentru aplicarea articolului 30 și 110 din tratat faptul că taxa nu este percepută de stat în mod direct, ci de operatorii de transport și de sistem⁽¹¹²⁾. În al doilea rând, se pare că nu există niciun serviciu sau activ pentru care suprataxa pe energia din surse regenerabile plătită de furnizorii de energie electrică ar constitui o plată adecvată. Calitatea regenerabilă ca atare este inutilă furnizorilor de energie electrică, întrucât aceasta este transmisă separat chiar de energia electrică din surse regenerabile. De asemenea, plățile efectuate de furnizori nu sunt proporționale cu serviciile prestate, întrucât plățile lor diferă în funcție de câți clienți nepriviligiați au, în timp ce presupusul serviciu prestat, și anume energia electrică din surse regenerabile, este indivizibil și același pentru toți. În al treilea rând, suprataxa pe energia din surse regenerabile nu este impusă nici ca urmare a inspecțiilor, nici ca urmare a obligațiilor care decurg din dreptul Uniunii. Directiva 2009/28/CE obligă Germania să introducă măsuri care să asigure o creștere constantă a ponderii energiei din surse regenerabile [articolul 3 alineatul (2) din directivă]; punerea în aplicare este lăsată la latitudinea Germaniei, atât în ceea ce privește măsurile specifice [articolul 3 alineatul (3) din directivă], cât și modul în care acestea sunt finanțate.
- (233) Astfel cum a constatat Comisia în decizia de inițiere a procedurii, articolul 30 și 110 interzic numai finanțarea unei scheme de ajutoare pentru producția națională prin intermediul unei taxe discriminatorii aplicate produselor importate. Acestea nu obligă statul membru să extindă beneficiul schemei de sprijin la produsele importate.

⁽¹⁰⁸⁾ Cauza C-130/93, Lataire, ECLI:EU:C:1994:281, punctul 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Cu toate acestea, Germania recunoaște că suprataxa pe energia din surse regenerabile nu constituie o remunerație pentru furnizarea de energie electrică provenită din surse regenerabile ca atare, care este vândută pe piața la vedere.

⁽¹¹⁰⁾ Cauza C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Cauza 171/78, Comisia/Danemarca, ECLI:EU:C:1980:54, punctul 5.

⁽¹¹²⁾ Cauza C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, punctul 46.

Prezenta decizie, ca și deciziile anterioare privind schemele naționale de sprijin pentru energia din surse regenerabile ⁽¹¹³⁾, nu pune sub semnul întrebării faptul că sprijinul acordat în temeiul Legii EEG 2012 este limitat la producția națională. Cu toate acestea, atunci când își elaborează schemele de sprijin, statele membre nu pot introduce taxe discriminatorii în sensul articolelor 30 și 110 din tratat.

- (234) Hotărârea în cauza Ålands Vindkraft nu schimbă cu nimic aprecierea cu privire la articolele 30 și 110 din tratat. În primul rând, singura problemă în cauza respectivă a fost dacă un sistem de sprijin național pentru producătorii de energie regenerabilă trebuia să fie accesibil producătorilor situați în alte state membre (Curtea a constatat că nu este cazul). Hotărârea nu a vizat chestiunea dacă sistemul de sprijin național poate fi finanțat, de asemenea, prin intermediul unei taxe discriminatorii impuse inclusiv operatorilor economici situați în alte state membre. În al doilea rând, la cererea instanței suedeze, Curtea a furnizat o interpretare a articolului 34 privind restricțiile cantitative în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor; cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare nu a vizat articolele 30 și 110 privind drepturile și taxele discriminatorii, la care, prin urmare, Curtea nu a făcut nicio referire. În al treilea rând, Curtea a constatat că refuzul Suediei de a acorda reclamantului acces la sistemul său de certificare, deși reprezintă o măsură cu efect echivalent cu cel al unei restricții cantitative, a fost justificat de motive de politică de mediu, fiind proporțional pentru atingerea respectivului obiectiv de politică de mediu ⁽¹¹⁴⁾. Cu toate acestea, măsurile discriminatorii care încalcă articolele 30 și 110 nu sunt justificate, nici chiar de motive de protecție a mediului: Comisia nu înțelege cum protecția mediului (sau orice alt motiv imperativ de interes general) ar putea fi promovată prin impunerea unei obligații pecuniare care ar face ca operatorii economici din alte state membre să plătească mai mult decât concurenții lor la nivel național.
- (235) Cu toate acestea, deși își menține poziția conform căreia suprataxa pe energia regenerabilă nu încalcă articolele 30 și 110 din tratat, Germania s-a angajat să investească în interconexiuni și în proiecte europene similare în domeniul energiei (a se vedea descrierea din considerentul 19). Astfel de investiții ar fi echivalente cu valoarea estimată a presupusei discriminări.
- (236) Măsura corectivă obișnuită pentru încălcarea articolelor 30 și 110 din tratat este rambursarea taxelor percepute. Cu toate acestea, reinvestirea unui procent din veniturile provenite dintr-o taxă parafiscală care a fost percepută la importuri în proiecte și infrastructuri care favorizează în mod specific importurile a fost recunoscută de Comisie ca fiind o măsură corectivă adecvată pentru o potențială discriminare istorică în temeiul articolelor 30 și 110 din tratat ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Pentru a determina proporția din veniturile obținute în trecut din suprataxa pe energia din surse regenerabile care trebuie alocată acestui tip de investiții, într-o primă etapă, se vor estima importurile de energie electrică EEG eligibile în Germania. Germania a indicat că, în perioada de aplicare a Legii EEG 2012, și anume ianuarie 2012-iulie 2014, cota de garanții de origine corespunzătoare energiei din surse regenerabile care ar putut fi sprijinită în temeiul Legii EEG 2012 s-a ridicat la aproximativ 1 349 GWh: 519 GWh în 2012, 283 GWh în 2013 și 547 GWh în 2014. Cea mai mare parte din garanțiile de origine care nu sunt incluse în această sumă corespunde centralelor hidroelectrice vechi, de mari dimensiuni care nu ar fi eligibile în temeiul Legii EEG 2012. Cu toate acestea, întrucât garanțiile de origine pot fi comercializate separat, acestea nu sunt suficiente în sine pentru a stabili în ce măsură energia electrică din surse regenerabile este importată efectiv. Germania a indicat că importurile efective au fost mai mici, dar nu a putut să furnizeze informații cu privire la măsura în care energia electrică ecologică importată calculată anterior a făcut obiectul contractelor de import fizic.
- (238) A doua etapă constă în a evalua măsura în care energia electrică ecologică importată a fost discriminată. Discriminarea constă în faptul că, deși atât producția internă de energie electrică din surse regenerabile, cât și importurile de energie electrică din surse regenerabile contribuie la suprataxa pe energia din surse regenerabile, numai producția de energie electrică din surse regenerabile beneficiază de aceasta (în limitele condițiilor de eligibilitate).
- (239) Astfel, discriminarea nu poate fi evaluată în funcție de nivelul suprateaxei pe energia din surse regenerabile cu care se confruntă energia electrică din surse regenerabile importată. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că o rambursare nu ar acoperi întreaga suprataxă ca atare, ci ar fi limitată la forma ipotetică a sprijinului primit (tarifele fixe, primele de piață sau *privilegiul privind energia electrică ecologică*). Într-adevăr, întrucât producătorii naționali de energie electrică din surse regenerabile plătesc, de asemenea, suprataxa, dar primesc sprijin EEG, o diferență de tratament ar apărea numai în măsura în care importurile ar trebui să plătească suprataxa fără a primi niciun sprijin. În esență, discriminarea este echivalentă cu nivelul sprijinului neacordat importurilor de energie electrică din surse regenerabile.

⁽¹¹³⁾ A se vedea, de exemplu, ajutorul de stat SA.33384 (2011/N) – Austria, Ökostromgesetz 2012, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ A se vedea nota de subsol 107.

⁽¹¹⁵⁾ Ajutorul de stat SA.15876 (N490/2000) – Italia, Costuri irecuperabile în sectorul energiei electrice (JO C 250, 8.10.2005, p. 10).

- (240) În ceea ce privește tarifele fixe și primele de piață, Comisia observă că, întrucât acestea variază de la o tehnologie EEG la alta, este necesar să se stabilească diferitele tipuri de energie electrică din surse regenerabile care au fost importate efectiv și cantitățile aferente pentru a aplica aceste forme de sprijin importurilor. Cu toate acestea, întrucât Germania a explicat că datele privind importurile efective de energie electrică din surse regenerabile nu erau disponibile, nu este posibilă evaluarea discriminării prin aplicarea tarifelor fixe sau a primelor de piață specifice volumului corespunzător al importurilor.
- (241) În schimb, avantajele care rezultă din *privilegiul privind energia electrică ecologică* pot fi stabilite mai ușor: Germania a indicat că avantajul rezultat din *privilegiul privind energia electrică ecologică* a fost în realitate mai mic decât 4 cenți/kWh. Acest lucru se datorează faptului că furnizorii de energie electrică care solicită acordarea privilegiului primesc numai reducerea de 2 ct/kWh pentru întregul lor portofoliu, în cazul în care reușesc ca cel puțin 50 % din energia lor electrică să provină din surse regenerabile. Pentru a evita sau a reduce la minimum riscul de a nu îndeplini cu puțin obiectivul de 50 % (caz în care valoarea integrală a suprataxe pe energia din surse regenerabile ar fi datorată pentru întregul portofoliu), furnizorii de energie electrică achiziționează energie electrică din surse regenerabile cu o marjă de siguranță, și anume mai mult de cei 50 % necesari, ajungând uneori până la 60 %. În acest caz, pentru a calcula avantajul în materie de costuri care poate fi transferat eventual producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, reducerea suprataxe pe energia din surse regenerabile obținută pentru întregul portofoliu, și anume 2 cenți/kWh, trebuie împărțită printr-o pondere mai mare a energiei electrice din surse regenerabile. De exemplu, pentru o pondere de 60 %, avantajul efectiv în materie de costuri care ar putea fi transferat nu s-ar ridica la 4 cenți/kWh, ci la numai 3,3 cenți/kWh. În medie, avantajul maxim care rezultă din *privilegiul privind energia electrică ecologică* a fost de 3,8 cenți/kWh în 2012, 3,2 cenți/kWh în 2013 și 3,9 cenți/kWh în 2014.
- (242) Se pare că *privilegiul privind energia electrică ecologică* a fost ceva mai mare decât suprataxa pe energia din surse regenerabile în 2012, dar mai mic decât suprataxele în 2013 și 2014. De asemenea, se pare că *privilegiul privind energia electrică ecologică* a fost mai mic decât avantajul inclus în unele tarife fixe (după deducerea prețului pieței), de exemplu pentru energia solară, dar mai mare decât avantajul inclus în alte tarife fixe, de exemplu pentru energia eoliană. Cu toate acestea, chiar dacă *privilegiul* poate într-o anumită măsură să subestimeze amploarea reală a discriminării, trebuie să se țină seama de faptul că volumul garanțiilor de origine supraestimează volumul importurilor. Prin urmare, Comisia consideră că metoda utilizată de Germania (descrisă în considerentul 238 și următoarele) este adecvată. Avantajul rezultat din *privilegiul privind energia electrică ecologică*, coroborat cu cifrele privind garanțiile de origine importate, poate fi considerat ca un indicator rezonabil pentru măsura în care energia electrică EEG importată a fost discriminată în temeiul Legii EEG 2012.
- (243) Pe baza valorilor corespunzătoare importurilor de energie electrică EEG eligibile prevăzute în considerentul 237 și a valorilor corespunzătoare *privilegiului privind energia electrică ecologică* prevăzute în considerentul 241, suma care trebuie reinvestită este egală cu 50 de milioane EUR ⁽¹¹⁶⁾. Prin urmare, Comisia consideră că Germania și-a asumat angajamentul de a investi 50 de milioane EUR (a se vedea considerentul 19) în interconexiuni și proiecte europene în domeniul energiei ca măsură corectivă pentru potențiala discriminare istorică în temeiul articolelor 30 și 110 din tratat.

8. VERSIUNI LINGVISTICE AUTENTICE

- (244) Astfel cum se indică în secțiunea 1 a prezentei decizii, Germania a renunțat la dreptul său privind adoptarea deciziei în limba germană. Prin urmare, versiunea lingvistică autentică va fi cea în limba engleză.

9. CONCLUZIE ȘI RECUPERARE

- (245) Având în vedere că încălcarea istorică a articolelor 30 și 110 din tratat prin suprataxa pe energia din surse regenerabile a fost remediată, Comisia concluzionează că sprijinul acordat producătorilor de energie electrică din surse regenerabile declarat compatibil în considerentele 187 și 200 din decizia de inițiere a procedurii este, de asemenea, conform cu piața internă în ceea ce privește mecanismul de finanțare a acestuia.
- (246) Comisia concluzionează că Germania a pus în aplicare în mod ilegal ajutorul pentru producția de energie electrică din surse regenerabile și pentru întreprinderile mari consumatoare de energie, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat.
- (247) Ajutorul ar trebui recuperat în măsura în care acesta este incompatibil cu piața internă.
- (248) Recuperarea ar trebui să acopere numai reducerile din suprataxa pe energia din surse regenerabile acordate pentru anii 2013 și 2014 (denumiți în continuare „exercițiile în cauză”).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (pentru 2012) + 9,1 (pentru 2013) + 21,3 (pentru 2014) = 50,1 milioane EUR.

- (249) Sumele recuperabile ar trebui să se limiteze, pentru fiecare dintre exercițiile în cauză, la diferența dintre suma compatibilă pentru exercițiul respectiv, stabilită în conformitate cu considerentele 251, 252 și 253, și valoarea suprataxei pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de către beneficiar în exercițiul în cauză.
- (250) Valoarea suprataxei pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de beneficiar în exercițiul în cauză este obținută, în principiu, prin aplicarea suprataxei reduse corespunzătoare exercițiului respectiv la consumul de energie electrică a beneficiarului din același an. Cu toate acestea, pentru a accelera procedura de recuperare și întrucât datele privind consumul pentru exercițiile în cauză nu sunt încă disponibile pentru toate întreprinderile care fac obiectul recuperării, într-o primă etapă, Germania va utiliza consumul de energie electrică care a fost prezentat în cereri pentru a calcula o valoare de recuperare preliminară, care trebuie recuperată imediat. În a doua etapă, Germania va aplica datele privind consumul real pentru exercițiile în cauză pentru a stabili sumele finale de recuperat și pentru a lua măsurile necesare în vederea asigurării recuperării sau a rambursării pe baza sumelor finale respective (a doua etapă a procesului de recuperare este denumită „mecanismul de corecție”).
- (251) Primul pas pentru a stabili suma compatibilă constă în aplicarea punctului 3.7.2 din orientările din 2014. Întreprinderea care a beneficiat de reducere trebuie să facă parte din sectoarele enumerate în anexa 3 la orientările din 2014 (punctul 185 din orientările din 2014) sau, în caz contrar, întreprinderea trebuie să aibă o intensitate electrică de cel puțin 20 % și să aparțină unui sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul UE, chiar dacă nu aparține unuia dintre sectoarele menționate în anexa 3 la orientările din 2014 (punctul 186 din orientările din 2014). În vederea aplicării punctului 186 din orientările din 2014, astfel cum se explică în considerentul 202, pot fi utilizate datele furnizate în cererile corespunzătoare exercițiilor în cauză.
- (252) De asemenea, în cazul în care întreprinderea este eligibilă conform considerentului 251, întreprinderea trebuie să plătească cel puțin 15 % din costurile suplimentare fără reducere (punctul 188 din orientările din 2014). Cu toate acestea, la nivel de întreprindere, suma datorată poate fi limitată la 4 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză. De asemenea, în cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %, suma datorată poate fi limitată la 0,5 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză (punctul 189 din orientările din 2014). În vederea aplicării punctului 189 din orientările din 2014, astfel cum se explică în considerentul 202, pot fi utilizate datele furnizate în cererile corespunzătoare exercițiilor în cauză. În cazul în care întreprinderea nu este eligibilă conform considerentului 251, în conformitate cu punctul 3.7.2 din orientările din 2014, suma datorată este echivalentă, în principiu, cu suprataxa pe energia din surse regenerabile fără reducere, supunându-se normei de tranzit prevăzute la punctul 197 din orientările din 2014.
- (253) În cazul în care, pentru oricare din exercițiile în cauză, suma datorată determinată pe baza considerentului 252 este mai mare decât valoarea care a fost plătită efectiv de beneficiar în exercițiul respectiv, dispozițiile planului de ajustare se aplică astfel cum se prevede în considerentul 212. Pentru 2013, suma compatibilă nu ar trebui să depășească 125 % din suprataxa care a fost plătită efectiv în anul 2013 (și anume același an). Pentru 2014, suma compatibilă nu ar trebui să depășească 150 % din suprataxa care a fost plătită efectiv în anul 2013 (și anume anul precedent). Astfel cum se explică în considerentul 250, în scopul determinării valorii de recuperare preliminară, suprataxa care a fost plătită efectiv în 2013 și 2014 poate să se bazeze pe datele privind consumul de energie electrică incluse în cererea întreprinderii pentru acordarea reducerii din 2013 și 2014. În scopul aplicării mecanismului de corecție, datele privind consumul real de energie electrică pentru 2013 și 2014 vor fi utilizate imediat ce acestea vor fi disponibile.
- (254) În cazul în care suma datorată stabilită pe baza considerentelor 251, 252 și 253 nu este mai mare decât valoarea care a fost plătită efectiv de beneficiar în oricare dintre exercițiile în cauză, nu va exista nicio recuperare.
- (255) În cazul în care valoarea totală a ajutorului primit de un beneficiar nu depășește 200 000 EUR și dacă ajutorul îndeplinește toate celelalte criterii prevăzute atât în Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei ⁽¹¹⁷⁾, cât și în Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei ⁽¹¹⁸⁾, nu ar trebui să se considere că ajutorul respectiv constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, prin urmare, acesta nu ar trebui să facă obiectul recuperării.
- (256) În cazul în care valoarea totală a ajutorului primit de un beneficiar este mai mare de 200 000 EUR, din care trebuie recuperată o sumă mai mică de 200 000 EUR, Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 și Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 nu se aplică, întrucât ajutorul se referă la aceleași costuri eligibile, cumulul fiind, prin urmare, exclus [articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 și articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006]. Prin urmare, sumele în cauză ar trebui să fie recuperate.

⁽¹¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis* (JO L 352, 24.12.2013, p. 1).

⁽¹¹⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* (JO L 379, 28.12.2006, p. 5).

- (257) De asemenea, Comisia a examinat dacă există orice obstacole în calea recuperării în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Astfel cum s-a precizat în considerentul 172, unele părți interesate au susținut că ajustarea pentru 2013 și 2014 ar trebui să fie cât mai mică posibil pentru a proteja așteptările legitime ale beneficiarilor și că nu ar trebui să aibă loc nicio recuperare. Cu toate acestea, pentru motivele enunțate în considerentul 146 și următoarele, Decizia Comisiei în cazul NN 27/2000 nu poate da naștere unor așteptări legitime din partea beneficiarilor, având în vedere că Legea EEG 2012 este diferită de Legea EEG 2000 și a fost adoptată după mai mult de 10 ani și, în special, că BesAR nu exista în Legea EEG 2000,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pentru sprijinul producției de energie electrică din surse de energie regenerabile și din gaz de mină, inclusiv mecanismul de finanțare, acordat în temeiul *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (Legea EEG 2012), pus în aplicare în mod ilegal de Germania cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, este compatibil cu piața internă sub rezerva punerii în aplicare de către Germania a angajamentului prevăzut în anexa I.

Articolul 2

Comisia acceptă planul de ajustare prezentat de Germania pentru anii 2013 și 2014, astfel cum este prevăzut în anexa II.

Articolul 3

(1) Ajutorul de stat constând în reducerea suprataxei pentru finanțarea sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile (suprataxa pe energia din surse regenerabile) în anii 2013 și 2014 pentru utilizatorii mari consumatori de energie (*Besondere Ausgleichsregelung*, BesAR), pus în aplicare în mod ilegal de Germania cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din tratat, este compatibil cu piața internă în cazul în care acesta se încadrează în una dintre cele patru categorii prevăzute la prezentul alineat.

În cazul în care a fost acordat un ajutor de stat unei întreprinderi care aparține unuia dintre sectoarele enumerate în anexa 3 la Orientările privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energia pentru perioada 2014-2020 („orientările din 2014”), acesta este compatibil cu piața internă dacă întreprinderea a plătit cel puțin 15 % din costurile suplimentare suportate de furnizorii de energie electrică ca urmare a obligației de a cumpăra energie din surse regenerabile, costurile fiind ulterior transferate clienților acestora. În cazul în care întreprinderea a plătit mai puțin decât 15 % din respectivele costuri suplimentare, ajutorul de stat este compatibil, cu toate acestea, dacă întreprinderea a plătit o sumă care corespunde unui procent de cel puțin 4 % din valoarea adăugată brută sau de cel puțin 0,5 % din valoarea adăugată brută în cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %.

În cazul în care ajutorul de stat a fost acordat unei întreprinderi care nu aparține unuia dintre sectoarele menționate în anexa 3 la orientările din 2014, dar care a avut o intensitate electrică de cel puțin 20 % în 2012 și care făcea parte, în anul respectiv, dintr-un sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul Uniunii, ajutorul este compatibil cu piața internă dacă întreprinderea plătește cel puțin 15 % din costurile suplimentare suportate de furnizorii de energie electrică ca urmare a obligației de a cumpăra energie din surse regenerabile, costurile fiind ulterior transferate consumatorilor de energie electrică. În cazul în care întreprinderea a plătit mai puțin decât 15 % din respectivele costuri suplimentare, ajutorul de stat este compatibil, cu toate acestea, dacă întreprinderea a plătit o sumă care corespunde unui procent de cel puțin 4 % din valoarea adăugată brută sau de cel puțin 0,5 % din valoarea adăugată brută în cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %.

În cazul în care ajutorul de stat a fost acordat unei întreprinderi eligibile pentru ajutor de stat compatibil în temeiul celui de al doilea sau al treilea paragraf, dar valoarea suprataxei pe energia din surse regenerabile achitată de întreprinderea respectivă nu atinge nivelul prevăzut la paragrafele respective, următoarele părți ale ajutoarelor sunt compatibile:

- (a) pentru 2013, partea din ajutor care depășește 125 % din suprataxa plătită efectiv de întreprindere în 2013;
- (b) pentru 2014, partea din ajutor care depășește 150 % din suprataxa plătită efectiv de întreprindere în 2013;

În cazul în care ajutorul de stat a fost acordat unei întreprinderi care nu este eligibilă pentru ajutor de stat compatibil în temeiul celui de al doilea sau al treilea paragraf și dacă întreprinderea respectivă a plătit mai puțin de 20 % din costurile suplimentare ale suprataxei fără reducere, următoarele părți din ajutor sunt compatibile:

- (a) pentru 2013, partea din ajutor care depășește 125 % din suprataxa plătită efectiv de întreprindere în 2013;
 - (b) pentru 2014, partea din ajutor care depășește 150 % din suprataxa plătită efectiv de întreprindere în 2013;
- (2) Orice ajutor de stat care nu este reglementat de alineatul (1) este incompatibil cu piața internă.

Articolul 4

Ajutoarele individuale acordate în temeiul schemei menționate la articolul 1 și la articolul 3 nu constituie ajutor dacă, la momentul acordării, acestea îndeplinesc condițiile prevăzute de regulamentul adoptat în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului ⁽¹¹⁹⁾ care era aplicabil la momentul acordării ajutorului.

Articolul 5

Ajutoarele individuale acordate în temeiul schemei menționate la articolul 1 și la articolul 3 din prezenta decizie care, la momentul acordării, îndeplineau condițiile prevăzute de regulamentul adoptat în temeiul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului sau de oricare altă schemă de ajutoare aprobată, sunt compatibile cu piața internă până la atingerea intensității maxime aplicabile tipului de ajutor respectiv.

Articolul 6

- (1) Germania recuperează ajutorul incompatibil menționat la articolul 3 alineatul (2) de la beneficiari conform metodei descrise în anexa III.
- (2) Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobânzi de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la recuperarea lor efectivă.
- (3) Dobânda se va calcula ca dobândă compusă, în conformitate cu dispozițiile capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽¹²⁰⁾.
- (4) De la data adoptării prezentei decizii, Germania anulează toate plățile restante aferente schemei de ajutor menționate la articolul 3 alineatul (2).

Articolul 7

- (1) Recuperarea ajutorului incompatibil menționat la articolul 3 alineatul (2) este imediată și efectivă.
- (2) Germania se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data notificării acesteia prin recuperarea ajutorului incompatibil acordat.
- (3) În cazul în care Germania recuperează numai sumele de recuperare preliminare prevăzute la punctul 4 din anexa III, Germania se asigură că mecanismul de corecție descris la punctul 4 din anexa III este pus în aplicare în termen de un an de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 8

- (1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Germania trebuie să pună la dispoziția Comisiei următoarele informații:
 - (a) lista beneficiarilor care au primit ajutoarele menționate la articolul 3 alineatul (1) și (2) și valoarea totală a ajutoarelor primite de fiecare dintre aceștia în temeiul schemei;

⁽¹¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 mai 1998 de aplicare a articolelor 92 și 93 din Tratatul de instituire a Comunității Europene anumitor categorii de ajutoare de stat orizontale, JO L 142, 14.5.1998, p. 1.

⁽¹²⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

- (b) suma de recuperare preliminară (principalul și dobânzile de recuperare) de recuperat de la fiecare beneficiar;
- (c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și care respectă prezenta decizie, inclusiv angajamentul prevăzut în anexa 1;
- (d) documente care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul și că angajamentul stabilit în anexa I este respectat.

(2) Germania informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la finalizarea recuperării ajutorului menționat la articolul 3 alineatul (2) și până la punerea integrală în aplicare a angajamentului stabilit în anexa 1. La cererea Comisiei, Germania prezintă fără întârziere informații referitoare la măsurile deja adoptate și la cele planificate pentru respectarea prezentei decizii. De asemenea, Germania furnizează informații detaliate privind valoarea ajutoarelor și dobânzile de recuperare care au fost deja recuperate de la beneficiari.

Articolul 9

Germania s-a angajat să investească 50 de milioane EUR în interconexiuni și proiecte europene în domeniul energiei. Germania informează permanent Comisia cu privire la punerea în aplicare a acestui angajament.

Articolul 10

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 25 noiembrie 2014.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membre al Comisiei

ANEXA I

ANGAJAMENTUL PREZENTAT DE GERMANIA LA 7 IULIE 2014

„Aspectul prevăzut la articolul 110/30 pentru instalațiile existente și Grünstromprivileg (EEG 2012)

Pentru EEG 2012, o soluție globală ar putea fi concepută atât pentru Grünstromprivileg, cât și pentru aspectul prevăzut la articolul 30/110. Soluția ar consta în reinvestirea în interconexiuni și în proiecte europene similare în domeniul energiei a căror valoare estimată să se ridice la valoarea presupusei discriminări. Reinvestirea ar putea fi realizată în paralel cu desfășurarea proiectului în cauză. Pe baza cifrelor comunicate de Germania, reinvestirea ar trebui să se ridice la 50 de milioane EUR pentru perioada ianuarie 2012 – iulie 2014. Din nou, Germania își asumă acest angajament prin garantarea menținerii poziției sale juridice (nicio discriminare).”

—

ANEXA II

ANGAJAMENTUL PREZENTAT DE GERMANIA LA 4 IULIE 2014

„Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = \text{Z(Anpassplan)}_{2013} - \text{Z(EEG2012)}_{2013}$$

$$\text{Mit: } \text{Z(Anpassplan)}_{2013} = \text{Minimum von Z(EEAG) und } 125 \% \times \text{Z(EEG2012)}_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen (*). Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet («Bescheidaten»), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012"

(*) «Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.»

Traducere

„Recuperarea [valoarea recuperabilă] în ceea ce privește o anumită întreprindere rezultă din diferența dintre costurile EEG relevante, astfel cum au fost stabilite pe baza Orientărilor privind ajutorul de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (denumite în continuare «orientările din 2014») și a costurilor EEG stabilite în temeiul Legii EEG 2012. În această privință, planul de ajustare limitează plata care se va efectua în temeiul orientărilor din 2014 la maximum 125 % (pentru anul 2013) și la cel mult 150 % (pentru anul 2014) din plățile efectuate pentru anul 2013, în conformitate cu Legea EEG 2012 (a se vedea diagrama de mai jos). Recuperarea sumelor negative nu este luată în considerare.

Diagrama: metoda de calcul a recuperării

$$\text{Recuperare}_{2013} = \text{P(Plan de ajustare)}_{2013} - \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

$$\text{P(Plan de ajustare)}_{2013} = \text{Minim din P(EEAG) și } 125 \% \times \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

Recuperare₂₀₁₃: Recuperări pentru anul 2013

P(Plan de ajustare)₂₀₁₃: Plăți datorate în conformitate cu planul de ajustare pentru 2013

P(EEAG)₂₀₁₃: Plăți datorate pentru 2013 în conformitate cu orientările din 2014

P(EEG2012)₂₀₁₃: Plata efectivă efectuată pentru 2013 în temeiul Legii EEG 2012

Având în vedere caracterul urgent și pentru a limita efortul administrativ, care se estimează a fi foarte mare, este necesar să se calculeze sumele de recuperare ale întreprinderilor exclusiv pe baza datelor care sunt deja la dispoziția BAFA (*). Prin urmare, vor fi utilizate datele specifice întreprinderii (privind valoarea adăugată brută la prețurile pieței, consumul de energie electrică și costurile energiei electrice) care au fost prezentate în cererile întreprinderilor pentru 2013 și 2014, dar care corespund anului pentru care au trebuit prezentate dovezi (și anume exercițiul financiar 2011 pentru o reducere acordată în 2013 și exercițiul financiar 2012 pentru o reducere acordată în 2014). Prin urmare, calculul se bazează pe valoarea adăugată brută la prețurile pieței, întrucât datele privind valoarea adăugată brută la costul factorilor nu sunt disponibile. De asemenea, calculul comparat trebuie să se bazeze pe datele privind consumul de energie electrică care au fost prezentate în cereri și care corespund anului pentru care au trebuit prezentate dovezi. Datele respective privind consumul de energie electrică diferă de datele privind energia electrică care a fost consumată efectiv în anul pentru care este acordată reducerea.

Anii de referință ai valorilor utilizate:

	Decizia BAFA pentru 2013	Decizia BAFA pentru 2014
Valoarea adăugată brută la prețurile pieței	2011	2012
Energia electrică consumată	2011	2012
Costurile energiei electrice	2011	2012”

(*) Nota de subsol originală: «Datele specifice întreprinderii pentru 2013 nu sunt disponibile pentru BAFA. Datele specifice întreprinderii nu sunt încă disponibile pentru 2014.»

ANEXA III

METODA DE RECUPERARE

1. Recuperarea vizează numai reducerile din suprataxa pe energia din surse regenerabile acordate pentru anii 2013 și 2014 (denumiți în continuare „anii în cauză”).

2. Pentru fiecare dintre anii în cauză, valoarea recuperabilă este echivalentă cu diferența dintre suma compatibilă pentru anul respectiv, stabilită în conformitate cu punctele 5-8, și valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de către beneficiar în exercițiul în cauză, stabilită în conformitate cu punctele 3 și 4.

Valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de către beneficiar în exercițiul în cauză

3. Valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de beneficiar în exercițiul în cauză se obține aplicând suprataxa redusă corespunzătoare exercițiului respectiv consumului de energie electrică al beneficiarului din același exercițiu.

4. Prin derogare de la punctul 3, într-o primă etapă, Germania poate să utilizeze consumul de energie electrică care a fost prezentat în cererea beneficiarului corespunzătoare exercițiului în cauză în vederea calculării unei valori de recuperare preliminare. În acest caz, valoarea de recuperare preliminară este recuperată fără întârziere și, într-o a doua etapă, Germania va stabili valoarea de recuperare finală pe baza datelor privind consumul real, luând măsurile necesare pentru a asigura recuperarea sau rambursarea pe baza valorii finale respective (denumit în continuare „mecanism de corecție”).

Suma compatibilă

5. Dacă beneficiarul aparține unuia dintre sectoarele enumerate în anexa 3 la orientările din 2014 (punctul 185 din orientările din 2014) sau dacă acesta are o intensitate electrică de cel puțin 20 % și aparține unui sector cu o intensitate a schimburilor comerciale de cel puțin 4 % la nivelul UE, chiar dacă nu aparține unuia dintre sectoarele menționate în anexa 3 la orientările din 2014 (punctul 186 din orientările din 2014), acesta este eligibil pentru ajutor sub forma unor reduceri ale finanțării sprijinului pentru energia electrică din surse regenerabile. În vederea aplicării punctului 186 din orientările din anul 2014, pot fi utilizate datele prezentate în cererea corespunzătoare exercițiului în cauză.

6. Dacă beneficiarul este eligibil în temeiul punctului 5, suma compatibilă reprezintă echivalentul a 15 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile fără reducere (punctul 188 din orientările din 2014). Cu toate acestea, suma compatibilă poate fi limitată la nivel de întreprindere la 4 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză. De asemenea, în cazul întreprinderilor cu o intensitate electrică de cel puțin 20 %, suma compatibilă poate fi limitată la 0,5 % din valoarea adăugată brută a întreprinderii în cauză (punctul 189 din orientările din 2014). Pentru aplicarea punctului 189 din orientările din anul 2014, pot fi utilizate datele prezentate în cererea corespunzătoare exercițiului în cauză.

7. Dacă beneficiarul nu este eligibil în temeiul punctului 5, suma compatibilă reprezintă echivalentul a 20 % din suprataxa pe energia din surse regenerabile fără reducere (punctul 197 din orientările din 2014).

8. Dacă, pentru oricare dintre anii în cauză, suma compatibilă determinată pe baza punctelor 6 și 7 este mai mare decât valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de beneficiar în anul în cauză, suma compatibilă se limitează după cum urmează:

(a) pentru 2013, suma compatibilă nu va depăși 125 % din valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de beneficiar în anul 2013 (și anume, același an).

(b) pentru 2014, suma compatibilă nu va depăși 150 % din valoarea suprataxe pe energia din surse regenerabile care a fost plătită efectiv de beneficiar în anul 2013 (și anume, anul precedent).